

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednota
 6117 St. Clair Avenue
 Cleveland 3, Ohio
 Telephone: Henderson 3913

Spominjajte se naša, tako
 nesrečne stare domovine in
 darujte kaj v sklad JPO, slo-
 venska sekcijska!

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota
 je prva in najstarejša
 slovenska bratska pod-
 porna organizacija
 v Ameriki
Posluje že 52. leto
NAPREJ
ZA DOSEGO
40.000 ČLANOV!

Entered as Second Class Matter December 15th 1921, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 12th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1933

NO. 36 — ŠTEV. 36 CLEVELAND, OHIO, 5. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1945 VOLUME XXXI — LETO XXXI

V-J DAN — PREMIRJE Z JAPONSKO PODPISANO

Na bojni ladji "Missouri," 2. sept. — Danes se je vršil na tokajskem zalivu usidrani ameriški bojni ladji "Missouri" zgodovinski dogodek s tem, da Japonci priznali svoj poraz in podpisali premirje, vsled česar je druga svetovna vojna končana. V ta namen je bila ladja "Missouri" vsa okrašena; premirje se je podpisalo pri dolgi mizi na krovu ladje in je ta ceremonija trajala celih 6 ur. Načelnik te skupine je bil naš ameriški general MacArthur, vrhovni poveljnik zavezniških sil na Pacifiku.

Pred to ceremonijo je general MacArthur nagovoril navzoče s sledečimi besedami:

"Danes smo se zbrali tukaj zastopniki večjih narodov, da zaključimo važno pogodbo na podlagi katere nam bo zajamčen svetovni mir. Jaz trdno upam, da bo s tem vse človeštvo za vedno prenehalo prelivati kri in da se bodo narodi sporazumeli in da bodo živeli v svobodi, strpnosti in pravičnosti."

Japonski zunanji minister Mamoru Šigemitsu je nervozno vrtel v roki pero nekaj časa, predno je podpisal dve kopiji dokumenta o kapitulaciji, eno za zaveznike.

Drugi je bil pa general Umezu, tudi skrajno nervozen, ki je podpisal v imenu generalnega štaba. Podpisal je naglo in hitro stopil od mize. Nek japonski polkovnik si je obrisal oči. Vsi navzoči Japonci so bili videti pobiti. Potem je podpisal general MacArthur. Pri tem je rabil pet samopojnikov. Prva dva, s srebrno okovana in narejena nalašč za ta dogodek, je potem ponudil generalu Wainwrightu in angleškemu generalu Percivalu, ki sta se morala pred tremi leti vdati Japoncem, prvi na Corregidor, drugi v Singaporu. Iz ujetništva sta bila osvobojena komaj pred par dnevi.

Zatem so podpisali listine premirja še sledeči zastopniki: Kitajske, Britanije, Sovjetske Rusije, Avstralijske, Kanade, Francije, Nizozemske in Nove Zelandije.

General MacArthur je zaključil to ceremonijo s sledečimi besedami: "Zdaj pa se pričimo Boga, da bi zavladal zopetni svetovni mir in da bi Bog istega za vedno ohranil."

Washington, 1. sept. — Predsednik Truman je nocoj razglasil nedeljo 2. septembra kot V-J dan ter zagotovil ameriški narodu, da stopamo zdaj v novo dobo varnosti doma in povsod po svetu.

Predsednik je govoril po radu takoj zatem, ko so Japonci podpisali pogoje za brezpogojno vdanje na ameriški bojni ladji Missouri v Tokijskem zalivu.

Ameriški narod je slišal predsednikove besede takoj, ko sta general MacArthur in admiral Nimitz z ladje Missouri opisala ceremonije pri vdaji Japoncev.

To, da je predsednik Truman razglasil nedeljo 2. septembra kot V-J dan, to je dan, ko se je Japonska formalno podala, še ne pomeni, da je uraden konec

Novi grobovi v Clevelandu

Anton Zagar
 27. avg. zjutraj je pri delu zadela srčna kap, da je par minut zatem umrl, rojaka Antona Zagarja. Bil je star 53 let in je stanoval na 23050 Ivan Ave. Tukaj zapuša sina Antona in hčeri: Mary omož. Rubich v Ontario, Kanada, in Veronica omož. Kordes v Wilmoughby, O., ter nekaj drugih sorodnikov. Tukaj je bival 37 let.

Mary Štampel
 Dne 28. avgusta je preminula rojakinja Mary Štampel. Pokojnica je bila rojena v vasi Čabar, fara Draga. Ko je bila 3 leta star a, so jo pripeljali v Ameriko. Poleg soproga Antona, doma iz Osilnice, zapuša tukaj dva sinova: Franka in Andreja, ki je bil v vojski ranjen in se zdaj zdravi v Crile bolnišnici. Dalje zapuša brata Johna in Josepha Wolfe in sestre: Julijo Novak, Vero Benčina, Katarino Dolinar in Emo Wolfe ter tri vnuke.

Valentin Blasko
 Po kratki in mučni bolezni je umrl v Glenville bolnišnici Valentin Blasko, star 68 let, stanujoč na 16015 Midland Ave. Soproga Victorija mu je umrla leta 1942. Tukaj zapuša dve hčeri, Mary Pike in Paulo Kuchling, ki biva v Mentor, O. vnukinja Mary Lou, brata Henryja v Euclidu in več sorodnikov. Doma je bil iz St. Lorenca, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bival 34 let.

John Janežič
 Minilo sredo, dne 30. avg. je umrl John Janežič, star 53 let. Stanoval je na 672 E. 160. St. Doma je bil iz Gorenjega jezera pri Cerknici, odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti. Delal je pri Willard Storage Battery Co. nad 30 let. Bil je član društva Carniola Tent 1288 T. M. Žena Josipina mu je umrla pred tremi leti in pol. Tukaj zapuša sina Johna, eno vnukinjo, sestro Mary Mahne, teto Mrs. Železnikar in več drugih sorodnikov, v starem kraju pa dve sestri in enega brata.

TEROR V NACIJSKIH KONCENTRACIJSKIH TABORIH V SLIKAH

V avditoriju Cleveland College na Public Square se je v soboto otvorila velika razstava uradnih fotografij, ki predočajo grozodejstva, ki so jih naciji vršili v teh takoristiših.

Vstopnina je prosta, toda mladoletnim osebam vstop ni dovoljen.

Ko je gen. Oscar N. Bradley videl to razstavo v St. Louisu, je rekel: "Te slike niso v nobenem oziru pretirane. Nekaj grozodejstev sem videl na svoje lastne oči, in ako hočemo v bodoče pravilno postopati z nemškimi narodom, na ta grozodejstva ne smemo pozabiti."

Posiljajte vse važne novice in vesti iz vaše nasebine Jednotinskega Glasila.

Vesti iz slovenskih nasebin

Edison, Kans. — Dne 25. jul. si je tukaj končal življenje John Cerar, star 87 let in v Ameriki 39 let. Doma je bil od Sv. Primoža pri Celju na Štajerskem. Zapuša sina, več vnukov in drugih sorodnikov.

Detroit. — Po dveletni bolezni je 9. avg. umrla Katarina Starin, rojena Zajec, stara 59 let. Doma je bila iz vasi Trzin na Gorenjskem, v Ameriki od leta 1907. Tukaj zapuša moža šest hčera in tri sinove (dva v armadi). — V tovarni je bil pobit Karol Koss, ki se nahaja v bolnišnici Harper. — John Gregorič se je podal v bolnišnico, kjer je bil operiran na očesu.

Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Mary's se nahaja rojakinja Ana Venet iz Elyja.

Ely, Minn. — V avtni nesreči se je ubil Louis Kotzian, star 44 let. Do nesreče je prišlo, ko je avto spodrsel na cesti in treščil v drevo. Zapuša ženo, sina (v armadi), hčerko, očeta, štiri brate (enega v armadi), tri sestre in vnuka. Doma je bil iz Dolenjskega.

SLOVENSKA ZADRUGA OD PRLA NOVO PRODAJALNO

Slovenska zadruga, ki ima zdaj že tri dobro uspevajoče prodajalne, je odprla v soboto 1. septembra še četrto in sicer na 821 E. 222. St. v Euclidu. Zadruga je prevzela mesnico in grocerijo od Josip Petriča, kjer je bila poprej znana Jazbecova prodajalna. Tajnik Zadruge, John Pezdirtz, prijazno vabi rojake, naj si to novo prodajalno ogledajo in postanejo člani. Podjetje prav toplo priporočamo.

NAŠI FANTJE NA LADJI MISSOURI, KJER SO SE JAPONCI VDALI

Na bojni ladji Missouri, kjer so Japonci podpisali kapitulacijo, služi 15 Clevelandčanov, med njimi sledeči slovenski fantje: Nicholas Filipic, 3203 E. 130. St., Leo J. Jalovec, 16317 Huntmere Ave., George J. Reznik, 12704 Angelus Ave., Frank S. Dobnikar, 15015 Lucknow Ave., Robert A. Somrak, 1201 E. 167. St.

Torej je bil Cleveland zelo dobro zastopan ob tem zgodovinskem dogodku, zlasti pa še krepki slovenski rod.

POVRATEK JUGOSLOVANOV

NEW YORK. — Zadnji teden je odpotovalo iz New Yorka v Jugoslavijo 53 jugoslovanskih državljanov, ki so se nahajali v begunskem taborišču Fort Ontario Emergency Refugee Shelter v Oswego, N. J. Iz Jugoslavije so zbežali pred nacističnimi okupatorji in dobili potem začasno zavetišče v Ameriki.

Odpeljali so se s švedskim parnikom Gripsholmom.

Za sporazum med Italijo in Jugoslavijo

Reuterjeva časniška agencija prinaša v Rimu datirano poročilo z dne 26. avgusta, ki pravi, da je italijanski zunanji minister Alcide de Gaspari odkril, da se je Italija obrnila na Rusijo, da ji pomaga izravnati razlike z Jugoslavijo.

De Gaspari je rekel, da je notranji položaj Italije močno odvisen od značaja mirovne poravnave, ki bo napravljena z Jugoslavijo. Rekel je dalje, da je krščanska demokrat. stranka, kateri pripada on, kakor tudi vse druge antifasisti. stranke, obsojale fašistično agresijo proti Jugoslaviji, da pa se ga v beograjskih časopisih in radiu navzile temu opisuje kot enega izmed "vampirjev rimskega imperializma."

Njegova stranka je pripravljena pričeti razgovore z Jugoslavijo na temelju mednarodne enakopravnosti, je rekel de Gaspari, ampak njegova prizadevanja za ustvaritev stikov z Belgradom so bila zaman, zato se je sedaj odločil prositi Rusijo za pomoč v tem pogledu.

OLAJŠAVA POVRATKA VETERANOV

Washington, 2. sept. — Danes, na V-J dan ko je bilo premirje z Japonsko podpisano, je naš vojni department odredil olajšavo za povratek veteranov s tem, da se je znižalo njih starost in točke službovanja. Tako bodo lahko od danes naprej vojniki odpušteni v starosti nad 35 let namesto 38, njih službene točke se je po skritilo na 80, namesto dosedanjih 85; pri ženskah (WACS) se je pa znižalo točke na 41. Vsi ti pogoji veljajo za one, ki imajo najmanj dveletno vojaško službo, ki so lahko častno odpušteni, za kar morajo vložiti prošnjo.

Poleg onih, ki so bili doslej še po starem predpisu upravičeni do odpusta, se bo dodalo vsem drugim od 4 do 8 točk, računši od dneva zmage v Nemčiji. Dalje je vojni department obljubil, da bo starost vstopa v njih točke še znižal, na 60 takoj, ko bo mogoče več naših veteranov s Pacifika in iz Evrope domov pošiljati. V celj armadi se bo obdržalo za nedolžni čas samo okrog 500 ortopedičnih mehanikov in drugih specialistov, katere je nemogoče nadomestiti.

ZMAGOSLAVJE V CLEVELANDU

Cleveland, O. — Prihodnji terek, dne 11. septembra na večer se bo v našem mestu obhajalo na slovesen način konec svetovne vojne. V ta namen se bo pričela ob 7:30 v dolenjem delu mesta velika parada, kjer bo korakalo nad 50 različnih godb, v paradni vrsti bodo tudi različni "floti," v tej paradi bo se pričakuje okrog 25.000 udeležencev.

Ali imate že kakega novega kandidata za prihodnje soje?

Seznam nemških vojnih zločincev

LONDON, 30. avgusta. — Mednarodni odbor poglavitnih sodnikov je včeraj objavil seznam 24 nemških vojnih zločincev, katerim stoji na čelu maršal Hermann Goering.

Vse osebe, katerih imena so na seznamu, so obdolžene večjih vojnih zločinov, za katere se bodo morale zagovarjati sedaj pred posebnim sodiščem v Nuerenbergu. Po splošnem mnenju se bo obravnava pričela proti koncu septembra.

V seznamu so imena odličnih Nemcev, ki so bili okoli Hitlerja in ki so mu pomagali izdelovati načrt eza drugo svetovno vojno. Med sodniki, ki bodo sodili vojne zločince, je ameriški sodnik Robert H. Jackson. Vsi so obdolženi, da so bili v zaroti "za vojne zločine."

Mednarodno sodišče tvorijo Amerika, Anglija, Rusija in Francija. V seznamu, ki je bil objavljen 29. avgusta, so naslednji obtoženci: Feldmaršal Goering, bivši vrhovni poveljnik nemške letalske sile, general elitne garde in napadalnih čet in Hitlerjev naslednik.

Rudolf Hess, nekdanji drugi Hitlerjev naslednik in za Hitlerjem prvi voditelj nacistične stranke, ki je z letalom priletel v Anglijo leta 1941.

J. von Ribbentrop, bivši minister zunanjih zadev in član tajnega ministrskega sveta.

Franz von Papen, bivši poslanik na Dunaju in pozneje v Ankaru.

Walter Funk, bivši gospodarski minister in predsednik državne banke.

Hjalmar Schacht, bivši predsednik državne banke in minister na razpoloženju.

Alfred Rosenberg, uradni "modrijan" nacistične stranke in komisar za zasedeno rusko ozemlje.

Julius Streicher, največji preganjalec židov.

Robert Ley, voditelj delavske fronte.

Hans Frank, generalni guverner Poljske.

Ernest Kaltenbrunner, načelnik varnostne in kriminalne policije.

Feldmaršal Wilhelm Keitel, načelnik najvišjega poveljstva in član tajnega ministrskega sveta.

Admiral Karl Doeritz, vrhovni poveljnik mornarice in Hitlerjev naslednik.

Admiral Erich Raeder, bivši vrhovni poveljnik mornarice.

Gustav Krupp, predsednik Kruppovih tovarn.

Japonci mučili naše vojake

Na bolniški ladji "Benevolence" v Tokajskem zalivu. 1. sept. — Na tukaj se nahajajoči bolniški ladji Benevolence je vkrcanih več ameriških bolanih v vojakov, katere se je osvobodilo iz raznih japonskih jetniških taborišč. Med drugimi rešeniimi zdravniki je tudi Dr. M. L. Gottlieb iz New Yorka, ki je prestal nad 3 leta v teh mučilnicah. Dr. Gottlieb zatrjuje, da je v teh taboriščih izmed 30.000 ameriških vojakov, marinov in letalcev umrlo najmanj 23.000, to pa vsled pomanjkanja hrane, brutalnosti in sadističnih zdravniških poizkusov.

Tako so nekega ujetega ameriškega letalca v neki vasi privezali k motorciklu in ga vlekli po cesti, zatem so ga privezali na brzojavni drog in ga zasmehovali; šele nato došla vojaška policija ga je rešila.

V Shinagawa bolnišnici so japonski zdravniki počenjali z našimi letalci skoro neverjetne poizkuse; v taboriščih so pa svoje žrtve žgali pri živem telesu. Dalje so nekaterim za nihtni zabijali trščice in žebelje, žgali njih rane z neko smolo in jih do nezvesti pretepali. Vseh teh grozodejstev sploh ni mogoče opisati.

POŠTA V JUGOSLAVIJO

Clevelandski poštni urad nanašanja, da je pošta za Jugoslavijo razširjena na naslednje pošiljke: navadna pisma, dopisnice, razglednice, tiskovine vseh vrst, trgovski papir, trgovski vzorci in majhni zavitki.

Zdaj so dovoljene tudi pošiljke paketov ali zavitev v Jugoslavijo in sicer po sledečih določbah:

1. Eni in isti osebi v Jugoslaviji je mogoče poslati samo en zavitek na teden.

2. Zavitek ne sme biti težji kot 11 funtov; dolg 18 palcev ali inčev in vse skupaj; dolžina, širina in višina ne več kot 42 inčev.

Pošiljati je mogoče samo reči, ki se ne pokvari.

Dovoljena še ni zračna pošta in pošiljanje denarja.

ve pisarne.

General Gustav Jodl, načelnik generalnega štaba.

Baron Konstantin von Neurath, bivši vnanji minister in protektor Češke in Moravske.

Arthur Sayss-Inquart, bivši komisar za Avstrijo in Holandsko.

Hans Fritzsche, ravnatelj propagande po radu za ministra Goebbelsa.

Wilhelm Frick, notran. protektor Češke in Moravske, general elite garde in član tajnega ministrskega sveta.

Sodnik Jackson se bo z letalom pripeljal v Washington na posvetovanje, nakar se bo pet vrnil v Nuerenberg, ko se bo pričela obravnava.

OUR PAGE VICTORY KITCHEN

By
FRANCIS JANCER
1110 Third St.
La Salle, Ill.

With the collapse of Japan, which all Americans were glad to hear about, this article will henceforth be captioned "Victory Kitchen" instead of "War Kitchen."

Have you hard times getting mayonnaise and salad dressings? If so, why not try making your own. Here are a few choice recipes that I know you will like.

Mayonnaise

1 egg yolk, 1 teaspoon salt, 1/2 teaspoon dry mustard, 1/4 teaspoon paprika, dash of cayenne, 2 tablespoons vinegar or lemon juice, 1 cup salad oil.

Put egg yolk and seasonings into small bowl and beat thoroughly; add one tablespoon vinegar and beat again. Beat in oil gradually, adding 1/2 teaspoon at a time until 1/4 cup is used; then add 1 to 2 tablespoons at a time. As mixture thickens add remaining vinegar. If oil is added too rapidly, mayonnaise will curdle. To remedy this at once beat curdled mixture gradually into a second egg yolk and continue as above. Keep mayonnaise in a moderately cold place. Too much heat or freezing will cause oil to separate and come to the top; if this happens, skim oil off. Makes 1 1/2 cups.

Condensed Milk Mayonnaise

1/4 cup vinegar or lemon juice, 1/4 cup salad oil, 2/3 cup sweetened condensed milk, 1 egg yolk, 1/2 teaspoon salt, 1 teaspoon dry mustard, dash of cayenne.

Put all ingredients into a pint jar in order listed, cover tightly and shake vigorously for 2 minutes. Or beat ingredients together in a bowl until completely mixed. Store in refrigerator; mayonnaise will thicken on standing. Serve with fruit salads. Makes 1 1/2 cups dressing.

Sour Cream Dressing

1 teaspoon dry mustard, 1 teaspoon salt, 2 teaspoons flour, 2 teaspoons sugar, dash of cayenne, 1 egg yolk beaten, 1/3 cup vinegar, 1 tablespoon melted butter, 1/2 cup sour heavy cream, whipped.

Combine dry ingredients in top of double boiler, add egg and vinegar and cook over hot water 7 to 8 minutes, or until smooth and thick, stirring constantly; add butter. Cool and fold in the cream. Serve with meat, poultry and vegetable salads. Makes 3/4 cup dressing.

Golden Fruit Dressing

1/2 cup pineapple juice, 1/2 cup orange juice, 1/4 cup lemon juice, 1/4 teaspoon salt, 4 eggs, separated, 1/4 cup sugar, 1/2 cup heavy cream, whipped.

Heat fruit juices in top of double boiler. Beat egg yolks until thick and light, add 1/2 cup gradually. Stir in hot juices slowly, return to double boiler and cook over hot water until smooth and thickened, stirring constantly. Beat whites until foamy and add remaining sugar gradually, beating until stiff. Fold cooked mixture into beaten whites; chill. Just before serving, fold in whipped cream. Serve with fruit salads. Makes 2 cups dressing.

Horseradish Cream Dressing

1 teaspoon salt, 1/2 teaspoon sugar, 1/2 teaspoon dry mustard, 1/4 teaspoon paprika, 3 tablespoons grated horseradish, 1 tablespoon vinegar, 1 tablespoon lemon juice, 1 cup

MINUTES

(Continued from page 7)

with this good work now that conditions are to a certain extent becoming more favorable to such activities.

Financial assistance was provided to several groups promoting cadet activities and we can expect more action in these units and in other activities for our younger members as our various lodge leaders and the members of the Athletic Board find more time to apply themselves to programs that will be beneficial to our KSKJ Union. Lodge officers and members are requested to give serious thought to the promotion of a program which will create an interest in our young people for the KSKJ organization. Now is the time that we can provide true American fraternal nourishment to the many young people who are seeking an outlet for their energies and it is our duty and desire to assist them. With the help of our many lodge officers who have this interest at heart we feel that the post-war era holds a definite and promising era for our KSKJ organization and its youth activities.

At this time inquiry is being made from various Catholic schools as to scholarship awards and in this regard requests and recommendations are very welcome on the basis of which a definite policy and program can be established for our organization.

Statement of receipts and disbursements:

January 1, 1945, balance \$ 9,948.10
Transferred, 1st half of 1945 3,065.61

Total

..... \$13,013.71

Disbursements:

Compensations to bowling leagues:
Joliet Ladies League \$32.00
Pueblo, Colo. League 20.00
St. Stephens League, No. 1 50.00

Total to leagues

..... \$ 102.00

Scholarship Fund 400.00

18th Annual Midwest Bowling Tourney 132.00

(Not including cost of trophies and medals payable in July.)

Athletic Director's Salary, 6 months 100.00

Compensation, Joliet Cadets 50.00

Compensation, St. Joseph's, No. 110 25.00

Compensation, Midwest Bowling Association 50.00

Athletic Director's per diem and traveling expenses 8.00

Total disbursements

..... \$ 867.00

Balance June 30, 1945 \$12,146.71

Balance in Scholarship Fund \$ 2,818.56

The co-operation of the Supreme Officers, Athletic Board members, lodge officers and members is appreciated and we thank everyone for their efforts in these times.

Respectfully and fraternally submitted,

JOSEPH ZORC, KSKJ Athletic Director.

The report of the Athletic Director was approved and accepted.

Report of the Director of Juvenile and Women's Activities

Sister Jean M. Tezak states that she has no special report on juvenile and women's activities from other communities, however, juvenile activities in Joliet are developing very successfully. In the past week, the officers of the activity club were solemnly installed by the supreme secretary. In attendance were Brother Zeleznikar, assistant supreme secretary and Brother Slana, supreme treasurer, as well as the officers of St. Genevieve's society. All three speakers had favorably impressed the youthful members by stressing the importance and benefit of such clubs for the members and the organization. It was decided that social gatherings of this nature are both essential and desirable and in the future will be held more often.

Other communities do not exhibit any particular interest in this respect, so circulars will be provided and mailed to the societies to encourage the organization of activity clubs wherever it may be possible. Sister Tezak finds it difficult to visit outlying communities because of travel restrictions, and her only alternative is correspondence.

Moved and seconded that the report of Sister Tezak be accepted.

The reports of the supreme officers have been completed and the meeting continues to miscellaneous business.

Discussion re Glasilo

A discussion of the business of managing and editing "Glasilo" followed. Brother Zalar warns Brother Zupan, the Editor, to be prudent and after his many years of experience to be judicious as to what should be published or withheld from printing in Glasilo. He is advised to abide strictly to the by-laws of the Union and it will be unnecessary to heed the vile and malicious attacks and various accusations which have been appearing in "Ameriška Domovina," and still less, will it be necessary for him to offer defense.

Brother John Germ, Supreme President states that "Ameriška Domovina," has attacked him also, and in the future may have the continued pleasure of its base and chronic charges, for the nation will judge the merit of his work.

Brother Supreme Secretary reads the letter of John Pelhan which is taken under advisement.

Then follows the reading of the letter of Brother Matt Brozenic, active secretary of society No. 163 in Pittsburgh, Pa., which is also taken under advisement.

The statement of the Union's legal adviser for the first half of the year, amounting to \$277.25 is presented. The payment is approved and authorized.

Brother Supreme Secretary presents a detailed explanation in regard to certificate valuation for the future as follows:

Solvency

At the close of each year, the Insurance Department requires that an actuarial valuation be made of insurance in force on all types of certificates.

As usual, actuary, Mr. Clarence L. Alford, prepared a heavy cream, whipped.

Mix seasonings, horseradish, salads or ham. Makes 1 1/2 cups dressing.

port for the year of 1944. This report reveals the financial status of the organization at the close of each year.

According to the report, the adult department had a solvency of 125.30% at the close of the year. For the same period the solvency of the Juvenile department was 387.13%. This proves that our Union is not only solvent but is above solvency. In other words that the adult dept. is 25.30% above solvency, which means that this fund has a balance of \$1,103,353.10 over and above the required legal reserve. The juvenile department balance is \$224,398.48.

As you know, many forms of insurance certificates are available to the members of our Union. Each form of insurance has a different rate of mortality assessment. For example, the majority of the members of the adult department pay mortality assessment on the basis of the National Fraternal Congress Table of Mortality and 4% interest. A certain number of members pay mortality assessment according to the American Experience Table of Mortality and 4% interest. Still others are insured according to the American Experience Table of Mortality and 3 1/2% interest. The same is true in the Juvenile Department. Some certificates are based on the Standard Industrial Table of Mortality and 4% interest; others according to American Experience Table of Mortality and 4% interest and still others on the basis of Standard Industrial Table of Mortality and 3 1/2% interest and American Experience Table and 3 1/2% interest.

Most recent certificates are issued on the basis of mortality assessment payable according to American Experience Table of Mortality and 3 1/2% interest and Standard Industrial Table of Mortality and 3 1/2% interest.

The task of the actuary is to prepare a report for each form of insurance showing the number of members and amount of insurance as well as the required legal reserve.

In addition, the insurance department of the state of New York requires that the actuary prepare a special report which shows all insurance paid according to 4% table evaluated according to the American Experience Table of 3 1/2%. In other words, they require that the actuary evaluate all insurance without discrimination on the basis of 3 1/2%.

This type of report shows that the adult department requires \$866,135 more legal reserve than is required in an ordinary report. This means if adult insurance on all certificates is evaluated at 3 1/2%, the actual balance of \$1,103,353.10 would be reduced to \$237,218.00 and would in turn reduce the solvency from 125.30% to 104.54%.

The juvenile department would require only \$5,097.00 reserve, which will not materially effect the solvency of this department.

Why does the insurance commissioner of New York state require this special form of statistic?

In explanation I wish to offer my personal opinion in this respect.

In the first place I wish to state, that on the basis of present state laws such reports are not yet required. However, the commissioner of the insurance does not demand these reports because the law requires, but he demands the report mainly because of caution and foresight.

Several years ago it was possible to make investments at 5% and 6%. Such investments are not available at present. While investments yielded a high rate of interest, it was sufficient to base the mortality assessment on American Experience Table of Mortality and 4%. The drop in interest rate on investments has necessitated the use of the new American Experience Table of Mortality and 3 1/2% interest.

For example: For the year of 1940 the net rate of interest on KSKJ investments was 3.91%. Last year the rate was 3.18%. The assets of the Union are increasing annually whereas the net rate of interest is decreasing. Why?

This is due to the conditions under which we have labored for the past few years. Before the outbreak of the war, a considerable amount of money was loaned on real estate; a substantial amount was invested in various bonds. These investments yielded 5%, 6% or even higher interest. Moreover, banks paid interest not only on savings accounts but also on deposits in checking accounts.

This is no longer true. Numerous creditors who had real estate loans have paid up; many bonds which yielded a high interest rate were recalled and paid, and in their stead new bonds were issued at very low rates; banks no longer pay the interest of former years. Above all, we must consider that about half of our assets are invested in war bonds which yield only 2 1/2%. These are the reasons why the net rate of interest has been decreased.

It is difficult to obtain sound investments in bonds which yield above 3%.

Insurance commissioners are well aware of this fact, so because of caution and in view of the benefit for the organization, they demand various reports whereby they may judge to what extent the present trend threatens the financial status of fraternal benefit organizations.

I stated that the state law does not yet require evaluation of insurance at 3 1/2%. It may be expected, however that the law will become effective, especially if conditions continue in the present trend. It is necessary that we discuss these matters, and if possible find a favorable solution. It is far better that we decide on a course of action before we are forced into it.

I have mentioned that the actuarial report shows that if all insurance were evaluated at 3 1/2% our Union would still maintain a solvency of 104%, however, instead of decreasing our solvency from 125.30% to 104.54%, we agree with the actuary who recommends that the Supreme Board take the necessary steps and decide on a plan whereby all certificates will be evaluated at 3 1/2% required reserve. For this purpose the actuary shall set up a separate liability of \$100,000 for the year 1945. This amount shall be increased from year to year as directed by the Supreme Board until the aggregate amount is sufficient to build the reserve on 4% business on the basis of 3 1/2% reserve.

After a brief discussion of the subject, the Supreme Secretary recommended the adoption of the following resolution:

RESOLUTION

WHEREAS, for a period of five years the Union has been unable to realize a net rate of interest on investments as high as 4% per annum; and whereas, it no longer is possible to obtain sound investments yielding net income as high as 4% per annum; and whereas, it now appears that the present trend of low interest earnings will continue indefinitely; and whereas, the premium rates required and reserves maintained on a large proportion of the Union's adult business are based upon an assumed interest rate of 4%.

NOW, THEREFORE, in view of the facts recited, it is the sense of the Supreme Committee that, in order to maintain and strengthen the actuarial position of the Union, a program providing for the gradual strengthening of the reserves on adult 4% business should be adopted, the ultimate objective being to set up 3 1/2% reserves on all such business.

BE IT RESOLVED, therefore, that in the valuation as of December 31, 1945, a special reserve in an amount not to exceed \$100,000.00 shall be set up as a separate liability item (but not as a separate Fund) in the valuation exhibit for the purpose stated, namely, to provide for the eventual transition in the reserve basis on all adult 4% business, and that said special reserve shall be increased annually thereafter, as directed by the Supreme Committee, until the aggregate amount thereof is sufficient to provide for the complete transition, as aforementioned, in the reserve basis on all adult 4% business.

Brother Lokar moves, Brother Brince seconds the motion that the resolution be adopted. Unanimously accepted.
(To be continued.)

RED CROSS READY TO AID VETERANS

The citizens of Greater Cleveland and of the nation are not yet fully aware of the gigantic postwar task ahead. Now that the war with Japan has ended, veterans of this and previous wars may number as many as 20,000,000. This means that almost half of the total population of this country will be made up of veterans and their families.

There will be an unprecedented number of war-occasional casualties with the government estimating that there may be 1,500,000 to 2,500,000 veterans disabled as a result of service. By 1975 it is expected that there will be from 300,000 to 400,000 beds in veterans' hospitals.

Some idea of the magnitude of the job is indicated in the following figures, made available here today by Albert M. Higley, chairman of the Greater Cleveland Chapter of the American Red Cross. As of Jan. 31, 1945, the Veterans Administration had active pension and compensation cases totaling 464,911 living and deceased World War II veterans; 536,298 from World War I; 210,034 from the Spanish-American War; 25,676 from the Civil War; 57,259 from peacetime veterans; 3,910 from the Indian wars and from the Mexican War.

The American Red Cross, through the Greater Cleveland Chapter, is ready to help each veteran and his family in securing government benefits, with financial assistance (if needed) until his claim has been adjudicated, and with consultation and guidance on individual and family problems.

In the first World War, no attempt was made to obtain routine filing of claims for the benefits at the time of discharge. As a result, some World War I veterans today—just 27 years later—are filing claims for the first time. In many cases it is difficult and sometimes impossible to obtain necessary evidence of service connection so long after discharge from service.

Today provision is made for every man discharged from the Army or Navy for disability or otherwise, either to file a claim or to sign a statement that his rights have been explained to him and that he does not choose to file a claim at this time. It is understood that failure to file prior to the time of discharge at the separation center does not prejudice his right to do so in the future. The Greater Cleveland Chapter offers its services to veterans and their families and invites them to visit the headquarters at 1227 Prospect Ave., Cleveland, Ohio.

MEETING NOTICE

Cleveland, O. — Our regular monthly meeting will NOT take place on the first Monday of September as is usual — that, because of it being LABOR DAY. Our meeting WILL be held on TUESDAY, Sept. 4 at 8 P. M. in the new St. Vitus school building, Room 6. Assessments will be collected from 6 o'clock on.

Mary Hochevar, sec'y.

Wife: "Don't you think my new hat is a perfect fit?"
Husband: "Fit? It's a convulsion."

ANY BONDS TODAY?

By Jack Benny

Illustrated by Hilda Terry

"Mr. Boggle wants a glass of milk, tomato and lettuce sandwich and a War Bond without mayonnaise."

DRUŠTVENA NAZNANILA

DRUŠTVO SV. MIHALJA
BROJ 163, PITTSBURGH,
PENNSYLVANIA

Javljam članstvu našeg društva, da če se obdržavati naša dojdružna sjednica na nedelju, 9. sept. kao obično. Bračo i sestre! Ova sjednica bu vam vrlo obljubljena, koji ju bote pratali in slušali, jer ovakvega pomena još nismo imali in bu vas vrlo veselilo in zadovoljilo.

Dalje znate, da smo zaključili prirediti banket na 30. sept. u svrhu naših članov u vojski, i svršetak one velike bune in strahote - rata. Pak molim, da bote prisutni na dojdružni sjednici, da se što bolje i lepše pripravimo ovemu velikomu danu. Ja neču govoriti danes ovo i ono, nego čete Vi na sjednici pojasniti kako bi moglo biti najlepše, jer više nas prisutni više zna nego jen sam. Koliko se pozivaju članovi, toliko i članice, jer mi se nismo još podjelili.

Dalje, Vi znate, da imamo DU kampanju, pak dopeljajte svaki po enega novega člana(c) u kojem oddelku bilo; primamo iste od rojstva pak do 60 godinje starosti. Oseguaraju se lahko od \$250 do \$5,000. Mnoga naša mladež projde in Insurance kompanije, kdje su slabiše pogodnosti nego pri naši Jednoti. A to su sve krivičari, koji njim nete razumavati razliko. Od druge strani treba da reče: "Svoj svome!" Uzmite kaj bilo; Vi znate, da k nam nete stranski u nikakovo svrhu pomoči, zato treba, da se svi držimo ove rečenice: Svoj svome!

Sa pozdravom
Matt Brozenič, tajnik.

DOPISI

Vabilo na piknik

Joliet, Ill. — Kot je bilo že na kratko poročano v Glasilu in A. S., bo naše društvo Najsv. Imena priredilo nedeljo, 9. t. m. svoj letni piknik. Odbor želi te mpotom članom in vsem faranom naznaniti, da bo to poseba slavnostna nedelja za društvo Najsv. Imena.

Zjutraj ob osmih se društvo korporativno udeleželi sv. maše in člani skupno sprejmejo sv. obhajilo. Zato naj se člani ob polosmih zberejo v Ferdinand dvorani z društvenimi regalijami, d apotem odkorakamo v cerkev. Po sv. maši bo skupen zajtrk in kratka, a zelo važna seja, radi teg as očlani prošeni da pridejo vsi v dvorano po sv. maši.

Takoj popoldne se pa prične piknik v farnem parku, kjer bo za vse najboljše preskrbljeno, saj vam je znano, kako veselo je vselej bilo na prireditvah društva Najsv. Imena. Letos bo pa še vse bolje, ker bomo po dolgi letih krute vojne praznovali tudi zmago in se zopet v blagem miru poveselili. Zato bo preskrbljeno za vsakovrstne zabave za stare in mlade in zvečer se bo nekdo še posebno veselega počutil, ko bo dobil vojni bond za 25 dolarjev, ki ga bo društvo oddalo. Na pikniku bodo tudi pomagale naše vrle žene in dekleta, kar jamči, da bo postrežba prvovrstna.

Zato prav vljudno vabimo vse farane, može, žene, fante in dekleta, ravno tako naše prijatelje iz Rockdale in bližnjih naselbin, da se udeležijo te naše prireditve, da se zopet pošteno skupaj povesleimo. Člani društva ste se že vselej pokazali, da ste ponosni na svoje društvo in ste vedno vneto pomagali pri raznih cerkvenih slavnostih in prireditvah društva, zato upamo, da boste tudi to nedeljo sodelovali in se udeležili zjutraj in popoldne naše prireditve polnoštevilno.

Zjutraj pri sv. maši in skupnem sv. obhajilu se zahvalimo

Bogu in počastimo Najsv. Ime Jezusovo s hvaleznim srcem, da je podelil svetu smago nad krivico in dal toliko zaželjeni mir, ter nas rešil strašne vojne. Obenem pa Ga prosimo, da se usmili naših rojakov v stari domovini, da se kmalu uredijo tam razmere pravično in da tudi njim zasije sonce lepše bodočnosti po prestatem strašnem trpljenju, skozi katerega so šli zadnja štiri leta in še ni vse končano. Milo nas prošijo: Molite za nas, pomagajte nam vi, ki ste tako srečni, da živite v svobodni Ameriki in niste obutili grozot vojske, ki so nas zadele. Kdo bi mogel imeti tako trdo srce, da bi ga te prošnje ne ganile?! Društvo Najsvetejšega Imena je vedno rado pomagalo in darovalo v dobrodelne namene in če je kdaj bila potreba, je ta potreba sedaj, ko se nahajajo naši rojaki v največji sili, odkar obstoja slovenski narod. Prireditve v nedeljo je namenjena v korist društvene blagajne, kolikor bo močnejša blagajna, toliko več dobrih del usmiljenja bo društvo lahko vršilo v pomoč trpečim in potrebnim in v čast Najsvetejšega Imena našega Zveličarja, ki je rekel: Kar daste revežu, daste meni. Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli. V tem duhu vas vse še enkrat vljudno vabimo na našo prireditve v nedeljo, 9. septembra.

Pozdravljeni in na svidenje v farnem parku!

Odbor.

CERKVENA SLAVNOST V
BRIDGEPORTU, CONN.

Bridgeport, Conn. — V nedeljo 19. avgusta smo imeli v naši fari sv. Križa lepo slovesnost povodom 30 letnice obstanka te cerkve in 40 letnice mašništva našega domačega župnika Rev. M. J. Goloba.

V ta namen je bila naša hiša božja znotraj prenovljena in preslikana, in zato je cerkev ponovno blagoslovil Most Rev. Henry J. O'Brien, škof iz Hartforda, Conn.

Za to gre seveda vsa čast in priznanje našemu gospodu župniku, ker tako skrbi za lepoto cerkve, pohvalo pa zaslužijo tudi naši farani, ker mu v tem oziru radi pomagajo.

Letos je poteklo 30 let, kar je bila naša cerkev zgrajena; potem je minilo 33 let, od kar ima našo faro v oskrbi Rev. Golob in 40 let, odkar je bil posvečen v mašnika. Vsed teh dvojnih jubilejev se je vršil jako lep banket, in naš g. župnik je prejel tudi lep spominski dar \$1,222.00 v gotovini. Pripravo tega banketa je imelo v oskrbi naše društvo Krščanskih mater. Na istem je bilo predvajanih dvoje deklamacij, kakor sledi:

Vesela vsa je naša fara na važen ta spominski dan. Kak praznik velik spet, namaradu je vsak da se faran?

Okrasena je cerkev naša, zvonovi dan ta znanjajo, da let zdaj 30 že znaša, kar cerkev se je zgradilo.

V to cerkev rado je hodilo v tej dobi vernikov, da mnogo že, da sveti Križ je tu častilo in milosti dobilo vse.

Poleg Boga, Mariji sveti se tudi priporočamo; v molitvi Mater Božjo — vneti častimo in se ji izročamo.

Kdor moli rad in v cerkev hodi, živi kot dober vsak kristjan; ker Bog po poti njega vodi — postane srečen že zemlji.

Saj hiša božja vendar naša v življenju vlogu vsem igra: otroka h krstu se prinaša in starčka — smrt ko ugrabi ga.

Naj Bog predobri, Mati sveta ohrani našo faro še

na mnoga, uspešna srečna leta, zaeno pa farane vse!

Gospodu župniku v pozdrav

Častiti gospod župnik!

Let štirideset je minilo ko Bog zase Vas je izbral, v vinograd svoj Vas je postavil in delo važno Vam je dal.

Ovčice svoje Vam izročil, da čuvate jih kot pastir. Ze dolga to je dolga doba, prihaja danes nam v ozir.

Med nami let največ živite, za dušni blagor delate, da k Bogu bi nas pripeljali, se gospod župnik trudite.

Naj bo zato Vam srčna hvala, Vam kliče fara in želi. Bog čuvaj Vas in še hrani, med nami naj Vas še živi!

Agat Antolice,
preds. društva Krščanskih mater.

POKOJNEMU JOSIPU
BRENCETU V SPOMIN

Euclid, Ohio. — Malo pozno že prihajam s temi vsticami o smrti mojega dobrega znanca Josipa Brenceta, ki je letos dne 22. julija umrl v Lorainu, O. Umrl je v ondodni bolnišnici sv. Jožefa po samo entedenskem bolehanju, zadet od kapi. Pokojnik, ki je dosegel lepo, starost 75 let, je bil doma iz vasi Ustje, v ljubljanski okolici fara Rakitna. V oni vasi so samo tri kmetije od katerih je Brencetova največja. Od tukaj 800 m nad morjem se nudi vsenokrog lep razgledna razne hribe, gozdove in našo ljubljansko ravnino, posebno važen je razgled na velikansko skalovje Kravava peč, ki je znana še iz turških bojev, tako pa tudi iz zadnje svetovne vojne, kjer so zmetali domoljubi več italijanskih vojakov v prepad, zato jih je pa bilo mnogo kaznovanih s smrtjo.

Pokojni Jože B. je prišel v Ameriko (Waukegan, Ill.) leta 1903, kjer je delal v tamošnji je-klarni, tam je bilo tedaj že več Vrhničanov in iz Rakitne ter okolice Borovnice. Toda Waukegan se mu ni dopadel, zato se je preselil v Lorain, kjer je živel do smrti v svoji hiši na 1702 E. 29. St. V ondodni livarni železnih cev je delal do svoje upokojitve. Zadnjih deset let je pa opravljal službo cerkovnika pri slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda.

Na dan pogreba je imel župnik Father Slaje lep govor pokojniku v spomin in v slovo; hvalil ga je kot zgledega katoliškega moža in vnetega farana. Spadal je k več društvom. Ker so ga imeli vsi farani radi, je bil njegov pogreb tudi v resnici lep.

Zapušča žalujočo soprogo rojeno Meden, tri hčere, Ano poročeno Gasper, Jennie poroč. Gabel in Julijo poroč. Kriš in sina Johna; zapušča tudi tri vnuke vsi v Lorainu in še nekaj drugih ožjih sorodnikov tukaj v Ameriki in v stari domovini.

Bodi mu ohranjen blag spomin, prizadetim izrekam iskreno sožalje

Helena Somrak.

IZGUBE IN STROŠKI II.
SVETOVNE VOJNE

Zgodovinarji in veščaki si bodo še leta in leta belili možgane, da bi vsaj prilično dognali koliko človeških izgub in stroškov je zahtevala nedavno minula druga svetovna vojna; te številke gredo na milijone, denarni zneski pa na milijarde! Vsega ne bo mogoče, nikdar natančno dognati.

Število skupnih armad na bojišču v Evropi in na Pacifiku je znašalo okrog 85 milijonov mož; od teh jih je padlo na bojnem polju 14 milijonov. V tem številu je zapopadenih tudi 251,000 naših ameriških ubitih vojakov, toda to število bo pa gotovo še naraslo ker se še vedno prijavlja nove vojne izgube. V minuli vojni je imela

Rusija največ smrtnih žrtev, okrog 5 milijonov, Kitajska 1.500.000, Velika Britanija 370.000, Francija 33.000, in Jugoslavija 1.200.000 itd.

Če računamo še vojne izgube očišča (Nemčije in Japonske) bi našli od 4 do 5 milijonov padlih v nemki armadi, v japonski pa 1 milijon.

K tem ogromnim vojnim žrtvam se mora še prišteti na milijone onih civilistov v Evropi in

PISMA IZ SLOVENIJE

(Ponatis iz "A. S.")

Gilbert, Minn. — Gospod urednik, tukaj Vam pošiljam pismo, ki sem ga dobila iz stare domovine. Pisal mi ga je moje sestre sin Jure Kraškovič. Našli boste tudi listek od njegove matere.

Jako hudo nam je, ko moramo take žalostne novice dobiti. Moja sestra je že dosti pretrpela, ker so ji v prvi svetovni vojni moža ubili, a sedaj pa sina. Eden sinov je šel pred vojno v Brazilijo, da bo tam kaj zaslužil in pomagal materi, katera je imela sedem otrok preživljati. Pa siromak tam ni imel sreče. Samo enkrat je pisal, kako je tja prišel, potem pa nikoli več; siromaka je moral kdo ubiti. To je pa še najbolj žalostno, da so ji vzeli sina iz hiše in ga ustrelili. Moral je pustiti dva majhna otroka, ki sirota nimata ne očeta ne matere. Za tiste lopove nemške in italijanske naši ubogi siromaki kri prelivajo, pa račun že prihaja, saj pregovor pravi, kako se posodi, tako se pa vrača. — Sedaj Vas lepo pozdravim jaz

Anna Drobnič.

Predgrad pri Starem trgu ob Kolpi. 2. febr. 1945. — Ljuba teta, sporočam Vam, da sem živ in zdrav, hvala Bogu, katero ljubo zdravje tudi Vam vsem skupaj iz srca želim.

Ljuba teta, pri nas je jako slabo že štiri leta, ker je stalno vojska pri nas. V vsaki najmanjši vasi so bili Italijani, potem spet Nemci, in so palili hiše in ubijali ljudi; med temi je padel tudi moj ljubi brat Pavel in sosed Prebilic Jure in sosed Bižalov. Nemci so iz hiše odpeljali vse tri skupaj na Hrvaško v Stefance, potem na Razdrto, in so jih tam ustrelili pod vasko. Potem smo jih prepeljali v Stari trg na pokopališče. In takih slučajev se je zgodilo nešteto. Sedaj so samo mama in Minca z dvema otroki, same sirote. Jaz dobim dopust, da jim grem kaj pomagat v trtje in okoli hiše, ker ni nobenega moškega doma; vse je v vojski v Narodni osvobodilni vojski partizanski.

Ljuba teta, moje življenje je tudi slabo. Ze tri let sem z doma. Petnajst mesecev sem bil v internaciji v Italiji. Ko sem prišel po razpadu Italije domov, sem moral spet takoj v vojsko, tako da se še zmeraj.

V Predgradu so nam fašisti hišo razbili, ker so imeli postojanko notri.

Sporočam Vam, da sem se oženil. Zena mi je iz Jelenje vasi. Je jako dobra ženska. Z mamom se imajo jako dobro. Imam tudi fantička Petra. Je jako lep in krepko zraščan: 7. dec. 1944 je bil star dve leti. Žena je zmeraj na svojem domu, ker v Predgradu nima kje stanovati, ko je vse porušeno.

Ljuba teta, mi smo jako radovedni, kako ste Vi tam. Ste še živi in zdravi? In stric Peter in njihova družina? In teta Kata in stric Joža? Kadar dobite tole pismo, sporočite vsem skupaj in nam takoj odpisite se točno informirajte, kako boste pismo oddali po aeroplanu. Tukaj pri nas v Črnomlju sedajo ameriški in angleški aeroplani. Je tudi ameriška in angleška misija pri nas. Jaz bom oddal to pismo njim in oni ga bodo poslali naprej, kadar

na Kitajskem, ki so umrli valed, lakote, bolezn in mučenja v raznih koncentracijskih taboriščih ali mučilnicah. Povsem nemogoče je pa dognati število ranjenecv in invalidov minule svetovne vojne, tako tudi materijalno škodo, ki presega na bilijone dolarjev. Pray je imel neki ameriški general, ki se je tekom naše civilne vojne sledeče izrazil: "Vojna je peklo."

pirdejo aeroplan i, ki nam prinašajo hrano in obleko. Jaz sem tudi dobil ameriško uniformo, kakor jih je dobila vsa naša vojska, Narodna osvobodilna vojska.

Jaz sem pri godbi glavnega štaba Slovenije. Nas je 50 muzikantov. Igramo večkrat tudi na radio.

Sporočam Vam, da so že nekateri dobili odgovor iz Amerike. Po tej vojaški pošti pride sigurno.

Prosim, pišite eno pismo meni, eno pa mami v Dol. Eno bomo že dobili. Pride v Črnomelj in ga jaz takoj dobim. Je tukaj pri nas ameriška misija in se poznam z njimi.

Kadar dobimo odgovor, Vam bomo vse bolj obširno opisali. Zdal Vas vse skupaj najsrčnejše pozdravljamo jaz in moja družina, prav tako tudi Vašo sestro in brate in njihove družine.

Kraškovič Jurij.

Dol, 2. febr. 1945.

Ljuba sestra Ana!

Prej ko Ti kaj pišem, Te lepo pozdravim, Tebe in vso Tvojo družino kakor tudi brate in sestro Kato.

Dam Ti znati, da smo vsi živi, čast Bogu, samo mojega draga sina Pavla so Nemci ubili in bela garda. Žalostno nam je vsem skupaj, da Ti ne morem popisati. Jaz sem sedaj v Dolu, jaz in moja Mica, da smo pri otrokih, ker nimajo sirote nikogar.

Ljuba moja sestra, dam Ti znati tudi, da so naša mila mama umrli; sedaj bo 10. marca dve leti. Zmeraj so Vas omenjali, da bi Vas jako radi videli. Spravljeni so bili lepo.

Ljuba sestra, ako dobiš to pismo, mi sporoči hitro nazaj, ali ste še živi in kako je kaj z vami. Sedaj pa sklenem to pisanje in Vas lepo pozdravim in poljubim, tudi brata Petra, Jožo in Kato kakor tudi vse Vaše družine. Z Bogom. — Tvoja sestra,

Marija Krašovič.

(Ponatis iz "G. N.")

Miss Tončka Juvan iz Brooklyn, N. Y. je od svoje sestre Elizabete Rozman iz Domžal te dni prejela pismo ki je obenem naslovljeno tudi še na drugo sestro, in se glasi:

Drage sestre:

Prve pozdrave Vam pošiljam po dolgem času. Veliko je bilo hudega, da nama je v nekaj koncu vojne in pa so tisti Švabi šli stran Zdal je zopet po starem. Vse je slovensko po vojni, in mirni. Samo da je mir, čeprav še ni vsega zadosti, počasi se bo že izboljšalo.

Ste že slišale, da so tudi Domžale bombardirali; Pri Franki v kleti smo bili in otroci so zelo jokali. Pepe pa je imel službo; najhujše je bilo v Kolodvorski ulici. Ko je (letalac) na Pihlerjevo vilo iz aeroplana metal (bombe), je še k našemu Tomažu letel, je bil ravno na dvorišču, pa jo je srečno odnesel. Celotno vojno je bil doma in je trdo delal na polju. Smo še vsi doma, samo Pero je v Zemunu. Frančin mož Tone je zelo bolan. Pozimi je imel špansko in mislim, da je šel prekalno delat in krvavi iz nosa. Ima sestro iz zavoda, da mu streže.

Postarali smo se vsi in tudi živci so trpeli; upam, da se

bomo zdaj umirili. Jutri bomo želi in imamo vedno dosti dela. Prasiča vsako leto zredimo, da imamo saj zabelo.

Meni je prav pošteno žal, da sem iz Amerike prišla za drugo vojno več kot štiri leta; tretje pa jaz ne bom dočakala.

Mati je umrla 23. februarja 1944. Smo šli k pogrebu, ko je bil prav mrav. Ivana Pirca sin Ladi je naredil doktorat in je že zadnjič koze cepil otrokom.

Milo in Malo so selili iz Domžal, menda na Tirolsko, ker so se izdali za nemške državljane.

Pišite kmalu, pa znanče pozdravite. Napiši naslov Federativna Jugoslavija.

Sprejmite tople pozdrave

Elizabeta Rozman.

Pozdravim tudi jaz vse. Če kaj vidiš. Trojanška in Habjana, reci jima, da ju pustim pozdraviti oba in vse domače, samo da je konec vojne. Več drugič. — Rozman Jože.

Pri trapistih v Banjaluki

Če si le kdaj bral ali slišal o Banjaluki, so te gotovo opozorili na trapistovski samostan. Bere se to približno tako: "Banjaluka ima prebivalcev toliko in toliko, mošej toliko in toliko ... V bližini je znamenit samostan trapistov, ustanovljen leta ..."

Pa ta bližina se raztegne že kar v slabo voljo, če ti iz lepih širokih mestnih ulic med potratnimi palačami kažejo na čedalje bolj razorane prašne ulice, po katerih bredeš prahu do vrh čevljev.

Precej potrpljenja moraš imeti, da vzameš to razočaranje nase. Vprašaj tega vprašal onega, treba bo na levo, na desno, tu bo hitreje, nekje je bližnjica — samostana pa še nikjer ne vidiš.

V koliko tolažbo ti je, ko zaideš med velikanska žitna polja; nenadoma si že prepričan, da je ta lepo obdelani svet last samostana.

Kmalu za žitom zagledaš močno zgradbo, ki ne morejo biti drugega ko samostan.

Tako sva se potolažila in razveselila midva, ko sva po dolgih blodnjah na prašnih cestah zagledala v vznožju položnih gričkov tihe zidove. Da bi bila svoje nenavadno veselje popolnoma utemeljila, sva vprašala nedolžno prvega človeka na poti, kaj neki bi bila ta velika zgradba.

Mož je bil samostanski hlapec in—Slovenec. Rojaka staknes povsod, kjer bi ga najmanj pričakoval! Povedal nama je, da tisto, kar vidiva, še ni samostan, ampak le gospodarska poslopja, ki so njegova last. Poleg njih je stari samostan, novi pa je še nekaj sto metrov ob reki navzdol. Razlagal nama je, kako veliko gospodarstvo vodi opat, koliko je poslov in ...

Pri vsem tem samozavestnem razlaganju pa je še toliko utegnil, da nama je v nekaj besedah povedal zgodbo svojega življenja. To, da je doma iz "one Slovenije, ki je pod Italijanom," da se je klatil že po vsej Evropi v različnih službah in zašel v Afriko in tujsko legijo, iz katere je ušel v Jugoslavijo, da mu dobro gre in da menda ne bo več romal. Usoda nemirnega slovenskega človeka, ki ga bo za kruh več z enega konca sveta pa drugi—kje so pa tu patriotski ideali!

Na mostu čez umazano zeleni Vrba smo se poslovlili. Krenila sva po skromni strmini in kmalu zagledala veličastno belo zidovje novega samostana. Ko sva stopala med rožami proti glavnemu vhodu, sva o ba molčala, kakor bi še bila bila nositi s ceste v samostansko zbrano glasno praznino.

Mlad vratar naju je sprejel z nekaj tihimi bsdami in naju povedel v sobe za goste.

Prvi del samostana je kakor

hotel, prirejen za nemirne potnike in goste, ki iščejo tišine. Toda hotel s prav posebnim vonjem, a prav posebno uro in s prav posebno govoric. To je vonj lepo ohranjene sadija iz kleti, vonj čistih podov in anažnih prostorov, tišti določni samostanski vonj, ki ga je tako težko opisati; to je ura, ki teče čisto počasi, neodvisno od naše blazno hitre sekunde; to je molk in teža tiho izgovorjenih enozložnic, ki se jih navadiš celo ti, ki se po dolgi samostanskih hodnikih bojiš glasno govoriti, sam ne veš zakaj.

V jedilnici so nama postregli s prav posebnimi samostanskimi dobrotami: sirom in šabeso. Ko sva sedela sama za dolgo mizo, sva se počutila kakor v domačiji. Pozabila sva, da sva le nemirna potnikinja. Čisto naju je prečaral v svoje kraljestvo tihi samostan. Umirila sva se, kakor da živiva tu že dolgo dni.

V poznem popoldnevu sva se sprehajala po dolgi preprogi na hodniku. Ogledovala sva slike po steni: stare podobe samostana, skrbne nemške pokrajine, celo sliko vojnega brodivja, ki jo je daroval neki brat kot spomin na mornariško službo. Stopila sva v ozko vežo k resnim hrvaškim obrazom Matje Gubea, Strossmayerja, Petra Zrinjskega in kralja Tomislava.

Pridružil se je nama brat vratar in nama v skopih besedah razlagal zgodovino samostana. Trapisti so v Banjaluki od leta 1870., torej slabih 70 let. Sedanje samostansko poslopje pa je že iz novega stoletja. Tako nima nobenih zgodovinskih znamenitosti. Kot veliko umetniško delo slovejo reliefi v cerkvi.

Ko sva se že v mraku odpravljala spat gori v tretje nadstropje, sva na stopnišču opazila majhno etnološko zbirko iz severnoameriških in afriških misijonov. V mraku se nama je zdelo, kakor da vidiva košato srednjeveško vojaško opremo in orožje.

Vsak glas zamira v teh neskončno dolgih preprohah po hodnikih in stopnicah. Nisva si upala govoriti v tej tišini, kakor da sva zamišljena v pravi molk samostancev, ki vlada nekje v teh zidovih, dokler nama ni prijazen brat, ki naju je spremljal, voščil lahko noč.

Drugo jutro nisva zmudila skupne svete maše. Peljali so naju v cerkev v poseben prostor, z visoko železno ograjo ločen od samostanskega svetišča.

Cerkev je tiha, bela. Oltar, od katerega drži preproga prva do zunanjih vrat, je odmaknjen daleč v mrak. Na obeh stenah podložne ladje se vrste v pravokotnikih reliefi, zlatobeledile iz Marijinega življenja. Mirna bela barva vlada v tej cerkvi.

Počasi prihajajo menihi v belih haljah, se priklanjajo pred oltarjem in izginjajo na svoje prostore. Slovensko moško petje se razlega po cerkvi, mašnikove kretnje pred oltarjem — Ce ujameš besedo iz daljnega petja, se zamisliš ob njej in zaživiš v maši. Vsaka stvar te pelje v zbranost.

Po maši sva se poslovlila od te prijazne domačije. Spet sva bila na cesti in v prahu in v tem glasnem tempu našega hitrega življenja.

Ne suknja, temuž jaz.

Gospod si misli pri prodajalcu kupiti novo zimsko suknjo. Prodajalec, žid, poišče mu lepo novo suknjo in mu jo ponudi. Gospodu se suknja zelo dopade, samo pravi: "Škoda, suknja mi je zelo prav in se mi dopada, pa preveč smrdi po čebuli." "Odpustite, gospod," pravi žid zelo vljudno, "ne suknja, temuž jaz!"

LIGA KATOLISKIH SLOVENCEV V AMERIKI

IZVRŠEVALNI ODBOR

Predsednik: Rev. M. J. Butala, 416 No. Chicago St., Joliet, Ill.
1. podpredsednik: Frank Tushet, Joliet, Ill.
2. podpredsednik: Josephine Muster, Joliet, Ill.
3. podpredsednik: John Mlakar, Chicago, Ill.
Tajnik: Rev. Alojzij Madic, Lemont, Ill.
Blagajnik: Joseph Zalar, 351 No. Chicago St., Joliet, Ill.

SVETOVALNI ODBOR

Predsednik: Rt. Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland 5, Ohio.
Člani: Rev. Matija Jager, Rev. Edward Gabrenja OFM, Rev. Aleksander Urankar, OFM, Rev. Frank Baraga, Rev. M. J. Hiti, Rev. Stefan Kasovic, John Germ, Frank Wedie, Anton Grdina, Mary Polutnik, Catherine Roberts, Math Slana, Pauline Oibolt, John Gottlieb.

NADZORNI ODBOR

Predsednik: George J. Brince, Eveleth, Minn.
Člani: John Terselich, John Denka, Frank Lokar, Jean Teiak.
ZA PUBLICTETO

Albina Novak, John Jerich, James Debevec, Ivan Zupan, Rado Stant.

"TOLIKO DOBRIH LJUDI"

Znani ameriški tednik "News-week" je imel nedavno tukaj na slovensko prestavljeno zgodbo:

Bilo je v vaši Blytheville v državi Arkansas. Neki raznašalec grocerije, ki mu je bilo ime Nabers, je nesel iz štacune blago k vdovi, ki je imela osem otrok, pa zelo tesno in slabo stanovanje. Mož ji je bil padel v vojni. Videl je stisko teh ljudi in prišla mu je lepa misel:

Nabers je začel agitirati, da bi se nabralo dosti denarja za nakup nove, čedne in prostorne hiše za to ubogo družino. Sklenil je, da bo med dobrih ljudi nabral \$4,000 in kupil družini primerno hišo. Takoj je začel kolektati in šlo mu je dobro od rok. Stvar je prišla tudi v časopis "Stars and Stripes" objavil nekaj zanimivega o Nabersovem delovanju. Darovi so pričeli prihajati od vseh strani Amerike, celo od vojakov v Evropi, Severni Afriki, s Pacifika in od drugih. Ni bilo dolgo, pa je imel Nabers skupaj \$7,000. S tem denarjem je lahko kupil ubogi družini dosti lepšo hišo kot je sprva mislil. Prav za prav je ni kupil, ampak jo je dal pozidati. Arhitekt je delal zastoj, trgovine so darovale notranjo opremo, plumbarji so darovali svoje delo...

Dne 16. junija so se preselili v novo hišo vdova in njeni otroci. Mladi so bili vsi iz sebe od veselja in hvalečnosti in se niso mogli nagledati vseh teh lepih novih reči. Njihova mati je tudi gledala in gledala, pa ni mnogo rekla. Ko so ji izročili uradno potrjeni "deed," je bila tako prevzeta, da je samo vzklila:

"O, koliko dobrih ljudi je ustvaril Gospod Bog!"

Liga Katoliških Slovencev prav nič ne dvomi, da je Gospod Bog ustvaril mnogo dobrih ljudi tudi med našimi katoliškimi Slovenci. Treba je samo, da jih nekdo združi za skupni cilj, kakor je storil oni dozdaj popolnoma neznan Nabers v državi Arkansas.

LIGA KATOLISKIH SLOVENCEV vidi, koliko slovenskih ljudi in celih družin je danes v tujini, pa nimajo samo kakega tesnega in slabega stanovanja, ampak so sploh — brez doma. In še brez sto drugih potrebnih reči, ki jih človek nujno potrebuje za dostojno življenje.

LIGA si ni postavila nobenega cilja, koliko bi bilo treba nabrati ali nakolectati. Šla je na delo z zavestjo, da nikoli ne more nabrati preveč, ker potrebe so naravnost ogromne. Toda z božjo pomočjo in s pomočjo dobrih src bo vsaj nekaj nabrala od rojakov, nekaj pa izposlovala od ameriških in drugih dobroteljskih organizacij.

Tudi v tem drugem smislu je že napravila primerne korake in jih bo še več. Ko bodo uspehi zagotovljeni, bo o tem poročala. Tebe, ki to čitaš, pa prosim LIGA kolikor najlepše more: Pojdi na delo in pomaj LIGA do uspeha!

Uboga vdova, izseljena Slovenija v izgnanstvu, naj doživi tak dan, kot ga je doživela ona uboga vdova s številno družino v mestecu Blytheville! Doživi naj tak dan, ko bo lahko iz sr-

ca vzklila:

"Koliko dobrih ljudi je Bog ustvaril med slovenskimi katoličani v Ameriki!"

LIGA pa že naprej vsem kliče: Bog povrni! In ne pozabite, da je naš blagajnik **Mr. Joseph Zalar** v Jolietu, (351 Chicago St.)

Rev. Alojzij Madic OFM, tajnik Lige.

PASTIRSKO PISMO LJUBLJANSKEGA SKOFA DR. ROŽMANA LETA 1943 O NEVARNOSTI BREZBOŽNEGA KOMUNIZMA

Predragi verniki! S svetim apostolom Judom Tadejem želim "usmiljenje vam in mir in ljubezen" in vam sporočam, da je sveti oče Pij XII. v veliki skrbi in ljubezni zadnje čase trikrat poslal poseben blagoslov vsem duhovnikom in vernikom skofije, ker ve, v kakih stiskah živite.

Tudi mene muči in razjeda težka skrb za vas, med katere me je sv. Duh postavil za škofa, da vodim cerkev božjo, skrb za vaše duše in vaše zveličanje, pa tudi skrb za vaše zemeljsko življenje, za razmere, v katerih živite. Z vami delim veselje in žalost, z vami čutim nevarnost in nesrečo. Kar pa moram gledati in z vami doživljati zadnje mesece, presega vse, kar smo hudega med vojsko že preživeli in pretrpeli. Ne bom opisoval, koliko sijajnih moč in fantov je bilo pobitih, koliko slovenske krvi je bilo prelito, kolikim družinam uničeno vse imetje, kolik nepopravljive škode je bilo narodu narejene, še manj bi mogel opisati vso grozo, ki so jo duše pretrpele, vso žalost, ki je toliko srca napolnila, da se je zljila v vsa srca, ki so zmogla sočustvovanja z nesrečo bližnjega. Vi dragi verniki po Dolenjskem in Notranjskem ste sami vse to doživeli; ljubljanski verniki pa morajo vprašati tisoče beguncev, ki so pribegli v mesto, da rešijo vsaj golo življenje in najdejo za svoje zbežane duše tolažbo pri Mariji Pomagajci v stolnici.

Kdo je vas, dragi verniki, pahnul v to nesrečo, ki je tako velika, da narodu že grozi nevarnost pogin? To je storil največji in najnevarnejši sovražnik krščanskih narodov: — brezbožni komunizem, ki je pri nas z narodnimi gesli mnoge previral in se pod krinko osvobodilne fronte in narodne osvobodilne vojske skuša polastiti oblasti, da bi do konca dovršil svojo krvavo revolucijo in družbo po brezbožnih načelih uredil, kakor je to storil povsod, kjer je mogel priti vsaj začasno do oblasti. On je glavni krivec vsega gorja, ki ga je povzročil ali sam naravnost, ali pa ga je posredno izzval.

Moja sveta dolžnost je, da vam kot škof in nadpastir vaših duš spregovorim o brezbožnem komunizmu, ga vam v kratkih besedah pokažem, kakršen v resnici je, v kolikor ga že itak ni ste okusili, in da vas pred njim in njegovimi zvijačami svarim, da ne padete v njegove zanke in svojih duš ne pogubite.

Vem, da mi bodo zagovorniki komunizma in še nekateri zaslepljeni katoličani očitali, da se s tem pastirskim pismom vmešavam v politiko, kar ni zadeva škofa in kar ne spada v cerkev. Toda, predragi verniki, boj proti brezbožnemu komunizmu ni politika, ampak verska

zadeva, saj se vendar tiče vere v Boga, torej najbolj osnovne resnice vsake vere, posebno še naše krščanske vere. Zavračati brezbožne nauke, braniti resnice naše svete vere je verska zadeva in verska dolžnost, to pač spozna vsak, ki ima zdravo pamet.

Da zavračajo verske zmore in branijo svetinje krščanske vere, so papeži, nezmotljivi učitelji verskih resnic, nastopili proti komunizmu takoj, ko se je prvič pokazal. Ni samo zadnji papež Pij XI. ponovno, slovesno in resno obsodil brezbožnega komunizma, že pred skoraj sto leti, leta 1846 je Pij IX. svečano obsodil brezbožni in že naravnemu pravu skrajno nasprotni nauk komunizma. In pred 65 leti (1878) je Leon XIII. označil komunizem, ki hujska ljudske množice v brezboštvo, za "smrtonosno kugo, ki se razleza po notranjščini človeške družbe in jo spravlja v skrajno nevarnost."

Kakor vidite, cerkvena obsodba komunizma ni nič novega; takoj ko se je brezbožni nauk komunizma pojavil, so že budni namestniki Kristusovi na zemlji vernike opozorili na pogubno zmo. Slovenci se tedaj niso dosti zmenili za take obsodbe, ker komunizma med njimi nihče še ni poznal. Šaj še pre dnekaterimi leti verniki niso razumeli, zakaj smo duhovniki razlagali zmore komunizma in svarili pred njegovo brezbožnostjo, ker so komunisti znali spretno skrivati svoje pogubno delovanje, zlasti svoje brezbožne nauke, ki bi bili tedaj verne Slovence odbili. Danes brezbožni komunizem med nami ni več zakrinkan, pokazal je svoj pravi obraz. Danes tudi njegovi pomočniki in osvobodilni fronti ne tajijo več svojega sodelovanja, marveč javno in jasno izjavljajo, da so popolnoma edini in enotni v vseh ciljih s komunistično stranko, to se pravi po domače rečeno, da pomagajo brezbožnemu komunizmu do vlade in oblasti nad vernim slovenskim ljudstvom. Zaradi tega sem po svoji službi dolžan, da brezbožni komunizem znova in še enkrat na ves glas obsodim in na njegovo strašno nevarnost slovenski narod v svoji škofiji opozorim. In če bodo Slovenci tudi izven moje skofije te besede poslušali in si jih k srcu vzeli, bo prav in le njim samim v korist.

Komunizem je brezbožen že po svoji temeljni ideji ali zamisli, ki je materializem, to je naziranje, da obstoji samo snov in pa duha in nič duhovnega. Iz te svoje osnovne misli komunizem taji Boga, neumrljivo dušo, večno življenje po telesni smrti in odgovornost pred večnim Sodnikom, ki ga po njegovem nauku ni. Zaradi tega ne priznava božjih zapovedi ni se jim ne pokori. Za komunista obstoji le to bedno življenje na zemlji, tu si skuša ustvariti raj, po smrti ga zanj ne bo. Četudi so doslej vsi poizkusi, napravitelj in morajo spopleteti, ker brez Boga raja ne more biti, vendar komunizem trdovratno taji, da bo na zemlji raj, kadar bo s svojimi načrti popolnoma zmagal, a prav gotovo bo tedaj na zemlji nastal pravi peklo. Ker komunizem svojih načrtov ne more izvesti, dokler ljudje še verujejo v Boga in se zavedajo odgovornosti pred Bogom za svoja dejanja, zaradi tega vero in Cerkev preganja in jo skuša z vsemi sredstvi uničiti; vero imenuje opij za ljudstvo. Opij je sladak strup, ki človeka omami in ga zabavlja v sladke sanje, a mu jemlje moči in veselje za delo, tako, pravi komunizem, vera napolnjuje človeka z upanjem in lepše življenje po smrti in hro-mi njegovo delavnost, s katero bi si mogel že tu na zemlji ustvariti to, kar pričakuje v večnosti. Tako trdi komunizem, pa čeprav zgodovina in vsakda-

nja izkušnja prav narobe uči, da namreč vera v Boga in upanje na večnost človeka usposobi za največje žrtve in za junaško zvestobo v izpolnjevanju obče človeških in posebnih poklicnih dolžnosti.

Komunizem je brezbožen v svojem delovanju. Kjer koli so komunisti mogli urediti družbo po svoji zamisli — najbolj sodobno in temelito so to storili v Sovjetski Rusiji — povsod so zavrgli vse temelje, ki jih je Bog postavil za pravilno, pravično in srečno ureditev človeške družbe. Naj kratko omenim samo nekaj primerov.

Osnovna edinica človeška družina, kateri je Bog posvetil na najtrdnjši temelj četrte božje zapovedi, odprl ji v zakramentu svetega zakona neuhajljive studence svoje posebne nadnaravne moči v bogatih dejanskih milostih in ji dal nemisljiv vzor v nazareški družini, v kateri je živel učlovečeni Sin božji, Jezus Kristus. Kako svetlo in sveto je življenje v družini po božji zamisli!

Komunizem pa, ki "zanikuje in zavrača vse, kar je človeškega življenju svetega," kakor je rekel Pij XI., je napravil zakon in družino za zgolj svetno ustanovo, ki nima nobene pravne in pravne stalnosti. Žena je zaradi popolne osamosvoje odvezana dolžnosti do družine in lo doma; odtegnjena je domaćemu življenju in skrbi za otroke ter vržena kakor mož v nemirno javno življenje in v industrijsko delo, skrb za ognjišče in otroke pa naj bi prevzela komunistična družba. Komunizem odreja staršem pravico do vzgoje otrok; to pravico si lasti popolnoma le brezbožni komunizem.

Po členu 124. sovjetske ustave iz leta 1936, je šola ločena od Cerkev. To se pravi, po komunistični zakonodaji je v šoli prepovedan vsakršen verski pouk, verska vzgoja je povsem nemogoča. Kristus pravi: — "Pustite otročice, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, zakaj takih je božje kraljestvo." S tem ukazuje staršem, učiteljem in vzgojiteljem, da naj otroke že od nežne mladosti dalje vodijo k Njemu, jim odpirajo spoznanje Boga in njegovih zapovedi, navajajo ljubiti Boga nad vse in bližnje kakor samega sebe — komunizem pa z vsem možnim nasiljem to zabranjuje, ne pusti, da bi se otrokom oznanjale verske resnice, pač pa zahteva da jih poučujejo v brezboštvo in vzbujajo v njih sovraštvo do vsega, kar je božjega.

Jezus dal svoji Cerкви po apostolskih ukaz: "Pojdite in učite vse narode..." učite jih izpolnjevati vse karkoli sem vam zapovedal," komunisti pa s silo zabranjujejo izvrševanje tega ukaza. Sicer danes pri nas skušajo lahkoverne katoličane varati ter jim pripovedujejo, da je v Sovjetski Rusiji vera in Cerkev popolnoma svobodna, ločena pač od države, a s tem le osvobodena tistih vezí, s katerimi oblast v drugih državah Cerkev samo ovira v njenem delovanju, tako osvobodena se more neovirano posvetiti zgolj svoji duhovni službi. Tako pravi komunisti pri nas, v sovjetski ustavi pa je drugače napisano: "Vsem državljanom je priznana svoboda opravljanja verskih obredov in svoboda protiverske propagande. Na prvi pogled se to ne zdi nič hudega. A pazite in nekoliko razčlenite vsebino te zakonske odredbe, da se vam bo pokazala vsa brezbožnost Cerkev in vere. Kakšno svobodo priznava sovjetska ustava vernikom, to je tistim, ki so še verni? Svoboda opravljanja verskih obredov, to se pravi, maševati, deliti zakramente, če kdo želi, vršiti obrede velikega tedna in podobno. Take obrede pa sme in more opravljati le duhovnik. Ker pa so duhovnike po večini pobili

ali poslali na prisilno delo, posebnost katoliške duhovnike, je ta svoboda postala v večini krajev brezpredmetna, saj ni nikogar, ki bi bil po cerkvenih predpisih upravičen in posvečeno, opravljati verske obrede. Ni pa dana svoboda verske propagande, to je učenja vere po ukazih Jezusovim. Opravljati verske obrede smejo, če je duhovnik na razpolago, in če ima verniki denar, da plačajo visoko najemnino za uporabo cerkve, pridigati, učiti in razširjati vero pa ne smejo. Jezusov ukaz se v komunistični državi ne more in ne sme izvrševati.

Dana pa je svoboda protiverske propagande. Vidite vso veliko zlobnost komunistične zakonodaje! Verska propaganda z besedo ali tiskom ni dovoljena, protiverska pa je popolnoma svobodna in uživa vsakršno podporo države. Bog mora molčati, satan pa sme povsod na glas govoriti. V šoli o Bogu, o Kristusu ne sme biti niti besedice, protiverski pouk pa je ukaz, brezboštvo je poseben šolski predmet. Takšna šola in vzgoja je tudi slovenskim komunistom cilj, pa jim nekateri zapeljani katoličani še pomagajo, da bi takšno šolo in vzgojo tudi našim otrokom vsilili. Po svoji vesti in pod smrtnim grehom je vsak vernik, posebno še starši, dolžan z vsemi močmi odklanjati brezbožno vzgojo in vse storiti, da komunisti tega cilja pri nas ne bodo dosegli.

Ker komunizem božje zapovedi zametuje in na odgovornost pred Bogom ne veruje, zopet govori Pij XI. "se ničesar ne plaši, ničesar ne boji," da doseže svoj cilj. Vsa sredstva rabi, nič mu ni greh, z alžjo, ropa in umori, z nečloveškim strahovanjem in nasiljem skuša priti do svojih ciljev. Koliko je med vami, dragi verniki, takih, ki so se brezbožni in nečloveške načine komunistov na sebi občutili in bodo boleče posledice še dolgo nosili? Vam ni treba še nadalje razlagati, kako deluje brezbožni komunizem, doživite ste sami; ni vam treba utemeljevati, da bi varovali svatolom Cerkev, skušali ste na sebi vso strahotno resničnost brezobzirne borbe brezbožnega komunizma.

(Konec prihodnjič)

Krvavo vladanje cesarja Kaligule

Nemški pisatelj Hans Sachs si je naprtil proučevanje Kaligulovega značaja po psihoanalizi. Svetov pripoveduje, da so mladega vladarja askrjala imenovali: Pobožni, oče vojaštva, otrok, taborišč, prebogi, veliki. Pozneje so Rimljani z veliko grozo spoznali, da so se hudo urezali. Počel je namreč take ostudnosti, da moremo samo nekatere spraviti tukaj na dan.

Ubili je dal brata, ki ni hotel z njim na morje ob nevihti, in prisilil svojega tasta Silana, da si je z britivjo prerezal vrat. V smrt je pognal sorodnika Ptolomeja in Makrona, ki mu je precej pripomogel do prestola. S ponižanjem je pital senatorje, na primer s tem, da je hotel svojega konja Incitata, ki je bival v razkošni palači, imenovati za konzula. Okrutnejše je dal mnogo starešin na skrivnem podaviti. Ker je bila hrana za cirkuške zveri draga, jim je dal žreti žive hudo delce. Na prisilno delo v rudnikih je obsodil dokaj odličnih meščanov, ki jim je vzgal znamenje z razbeljenim železom. Druge je natlačil v nizke kleti, koder so mogli lešati samo četververci. Žive je dal žagati ljudi, ki so se drznili presojati eno njegovih iger. Očete je silil, da so gledali trpinčenje ali usmrtnitev svojih otrok. Ko je neki rimski vitez, obojen med zverine, zaklinal, da je nedolžen, mu je dal izpuliti jezik, preden so ga raztrgale divje živali. Ko je pretor na bolezen

skem oddihu prosil podaljšanje dopusta, ga je dal ubiti, češ, da se mu bo prileglo puščanje krvi. Vsakih deset dni je sam sestavljal seznam ujetnikov, ki naj bi se obglavili.

Kaligula je hotel, da bi žrtve kar se da dolgo trpele. Zato je učil krvnike, kako je treba muke podaljšati. Medtem, ko je večerjal, je spreten glavoze vršil svoj krvavi poklic vpricho njega. Suženji, ki je bil nekaj malega zmaknil, se je moral sprehajati po ulicah; za vratom obešene je nosil odesekane roke. Znan je bil Kaligulov vzkliz, značilen za njegovo vladavino: Naj me črtijo, da se me le boje! Marsikdo je gotovo čital o Kaligulovem vzdihu: Bog daj, da bi imel rimski narod eno samo glavo!

Pa kdo bi mogel naštetiti vse njegove zločine, vrtoglavce stroške in vsakovrstna nasilja nasproti njim, ki so se bili odlikovali v državni službi! Taka vladavina se je morala le kravato končati. Castus Chaerea, tribun pretorske kohorte, se je odločil in z bodalom sunil 21. januarja l. 41 Kaligulo, ki mu je bilo tak čas 29 let. Vladal je tri leta, 10 mesecev in 8 dni.

Vsakdo poreče brez obotavljanja, da je bila ta pošast blazna. A že Laharpe, prevajalec in tolmač Svetone, je poudaril, da ta razlaga še ni dovolj — francoski kralj Karel VI. je tudi pamet izgubil, toda ni bil sirovina.

V tem primeru tiči vsekakor neka skrivnost. Po njegovem očetu Germanicu je ljudstvo in vojaštvo preneslo svoje oboževanje na sina Gaja Kaligulo. Hans Sachs vidi Kaligulovo uganko v njegovem starem stricu in predniku Tiberiju. Tiberij je spravi s sveta domala vse svoje svojce. Živel je v nejo spretnostjo. Samo silniku namreč ni budil nobenega sumu, kajti smrt najbližjih sorodnikov mu ni izvalila nikakega ugovora. Tiberij je bil razbral to tiho vodo, saj mu pripisujejo naslednji izrek: "Gadajm jim za rimsko ljudstvo." A Kaligula mu je kazal toliko spoštovanja in toliko poslušnosti, da se ga je stari Tringo bal manj kakor koga drugega. To pa seveda dediča ni oviralo, da ne bi bil okrajšal smrtnega boja priletnemu imperatorju in zavzel njegovega mesta: Značilna poteza za njegovo popačenost, seksualno perversnost. Predolgo si je iz opreznosti naltikal utrudljivo krinko. Z nadčloveško pokornostjo si je kupil varnost na dvoru, kjer je smrt vsako uro kosila ali večerjala. Nenadni izliv pridrženih in pritaženih sil, izbruh izrinjenih, potlačenih strasti je moral biti grozen. Ta pa tem bolj, ker povprečna umnost tega moža ni bila sorazmerna veličini usode.

Obelisk na trgu sv. Petra v Rimu

Letošnji praznik povišanja sv. Križa (14. sept.) nas bo spominjal na dogodek pred 359 leti, ki je bil takrat predmet živahnega zanimanja po vsem krščanskem svetu. Papežu Sikstu V. se je po dolgih naporih posrečilo, da je 25.5 m visoki obelisk prestavil na sredo trga sv. Petra pred cerkvijo sv. Petra. Ob tej priliki je papež pritrdil na vitki kamen znamenje sv. Križa in tako simbolično izrazil dokončno zmago krščanstva nad poganstvom.

Obelisk na trgu sv. Petra v Rimu

Obelisk je dal v Rim prepe-ljati rimski cesar Kaligula (37-41) in sicer iz egiptskega mesta Heliopolis, kjer so Egiptčani postavili veliko takih obeliskov v čast bogu sonca. Ti obeliski so danes razkropljeni po vsem svetu, eden je v Parizu na trgu "Sloga," nekaj jih je tudi v Ameriki, cel in iz enega kosa pa je prišel v Evropo samo ta obelisk, ki danes stoji na trgu sv. Petra. Že papež Nikolaj V. se je bavil z načrti, da bi obelisk prestavil na sredo mo-

gočnega trga pred cerkvijo apostolskih prvakov. Toda on, kakor tudi njegovi nasledniki, se niso upali tvegati nevarnega poskusa. Iz del starih rimskih pisateljev, na primer Plinija, so vedeli, kolikih naporov in opreznosti bi bilo treba za tako delo. Tudi takratnim stavbenikom in inženirjem, predvsem Michelangelu, se je zdelo, da poskus ni izvedljiv. Toda papež Sikst V. (1585-1590), čigar odločnost je zgodovinsko znana, se je znova lotil zamisli, da bi obelisk prestavil, ga najprej na njegovem prejšnjem mestu ob strani sedanjega trga dal položiti na tla in ga sredi trga ponovno postaviti. Štiri mesece po njegovem nastopu so Rimljani že videli na sredi trga leseni model obeliska, ki naj bi pokazal, kako bi spadal v novi prostor. Istočasno je papež imenoval komisijo, v kateri so bili kardinali in strokovnjaki, ki naj bi vse potrebno pripravili. Razpisan je bil natečaj in nad 100 strokovnjakov je poslalo svoje načrte in mnenja. Nagrado je dobil mladi stavbenik Domenico Fontana iz Gornje Italije, kateremu je papež končno poveril nalogo, da veliko zamisel izpelje.

Ko so se delavci lotili prvih del, so takoj tudi naleteli na nepričakovane ovire. Pri izkopavanju temeljev so prišli na mehka tla, ves material je bilo treba dovajati od daleč: hrastov les iz gozdov v Apeninih, potrebne železne naprave iz Umbrije, dalje je bilo treba dobaviti 44 krt roka belih vrvi, vsaka dolga po 100 kolomcev. Obelisk so zavili v slamo in ga okovali z železnimi obroči, nato pa povežali po njem celo vrsto škripcev, vsakega v razmerju s težo obeliska na dotičnem mestu. Vse te priprave so trajale pol leta. V Rimu je za drzno podjetje vladalo tako zanimanje, da so morali po polletnih pripravah trgi ogradiiti z visoko ograjo. Na trgu sv. Petra so bile za člane kardinalskega kolegija in poslanike tujih držav in rimsko plemstvo postavljene tribune, da so mogli opazovati naporno delo.

Dne 7. maja 1586 so začeli s prestavljanjem. Ko so delavci potegnili za vrvi, so obelisk dvignili tako visoko, da so pod njega zapeljali neke vrste lesene sani. Štiri tedne pozneje so ga na zasilenem postavku s pomočjo valerjev prepeljali na njegov sedanji prostor. Postavljanje obeliska je bilo najtežje delo in je zahtevalo velikega znanja in izkušenosti. Zato so se dela zavlekla do septembra 14. septembra je bil praznik povišanja sv. Križa. Za ta dan so vse potrebno pripravili in ob silni množici gledalcev začeli. Na znamenje stavbenika Fontana je 800 ljudi in 140 konj potegnili za vrvi, 40 škripcev je zaskripalo in obelisk se je začel dvigati. 52-krat so potegnili in proti večeru tistega dne je dragoceno delo egiptškega kiparstva stalo lepo pokonci na novih temeljih. Topovi na Angleskemu gradu v Rimu so s strelji razglasili veselo vest mestu, papež Sikst V. pa je iz Kvirinala odšel v Vatikan, kjer je stavbenika Fontana imenoval za viteza zlate ostroge in ga nagradil z bogatimi darili.

Postavitev takega kamnitega kosa je v vsem svetu veljala za višek takratnega stavbarstva. Pensniki so v pesmih poveličevali uspeh, nekatere države so dale kovati spominski denar 26. septembra istega leta so v cerkvi sv. Petra blagoslovi veliki križ iz zlata in bron in ga po odredbi papeža postavili na vrh obeliska, kjer je prej bila krogla. Granitni podstavek so okrasili z daleč vidnimi napismi, ki izražajo misli o odrešenju po Kristusovi smrti na križu. Najbolj znan je napis na zahodni strani spomenika: "Kristus zmaguje, Kristus kraljuje, Kristus vlada, Kristus varuje svoje ljudstvo pred vsem hudim."

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Glavno vsko središče
Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških

UREDNISTVO IN UPRAVLJIVOSTO CLEVELAND 8, OHIO.
6117 ST. CLAIR AVENUE

Vsi rokopi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do sobote opoldne za pričetku v številki nastopnega tedna.

Marčnina: \$0.84
Za član na leto \$2.00
Za nečlane za Ameriko \$2.00
Za Kanado in inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order

Issued every Wednesday CLEVELAND 8, OHIO

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE Phone: REnderson 9613

Terms of subscription: \$0.84

For members, yearly \$2.00

For nonmembers in U. S. A. \$2.00

Foreign Countries \$3.00

KEGLJIŠKA SE ZOPET ODPIRAJO

Vsled poletne vročine so bila zadnje mesece skoro vsa kegljišča zaprta; toda zadnje dni so pa začeli ista zopet gladiti, čistiti in pripravljati ker kegljaška sezona je zopet tukaj. Najemniki ali lastniki kegljišč imajo že odprte knjige za vpisovanje skupin, ki hočejo to sezono kegljati. Mi smo mnenja, da bo zanimanje za ta lepi sport vsled končane vojne zopet oživilo in se povečalo; kajti nekateri naši člani-vojaki, svoja častni kegljaši so zopet doma, drugi pa več ne delajo po raznih tovarnah vojnega materiala ker so zaprle svoja vrata.

Tako se je zopet tudi med članstvom ali društvu naše Jednote dvignil poziv in glas za kegljanje. Kar se tega tiče, gre čast za to naselbinam Joliet, Ill., Chicago, Ill., Milwaukee, Wis., in Pittsburgh, Pa. Iz teh krajev bomo zopet od tedna do tedna čitali na Our Page uspehe dobrih kegljačev in kegljačic, na koncu sezone pa imena zmagovalcev Jednotine kegljaške tekme.

Vrlo žensko društvo št. 81 v Pittsburghu, Pa., je šele nedavno vabilo stare in nove kegljačice, da naj se prijavijo za to sezono; tako tudi v njih skupinah njih prijateljice, čeravno ne spadajo k društvu. Ta ideja se nam zdi jako umestna; kajti na ta način bodo morda tudi take pridobile za pristop v društvo, to je v resnici lepa reklama.

Navadno se vrši kegljanje čez teden ob večerih. Pred vsem moramo poudarjati, da tako telesno gibanje ali večerjanje pospešuje in krepi naše zdravje; poleg tega tvori kegljanje prijetno medsebojno ceneno zabavo ali družabnost; zato iskreno želimo, da bi se število naših Jednotinih kegljačev to sezono pomnožilo in da bi isti večkrat z eno kroglo podrlj vseh deset kegljev.

ODPRI SRCE, ODPRI ROKE!

V zadnji izdaji našega lista ste lahko na prvi in drugi strani čitali nad vse ganljivo poročilo, kako je dne 6. junija t. l. v Ljubljano dospela prva skupina, 1,050 mož onih nesrečnih slovenskih internirancev, ki so več let prestali kot mučniki naroda toliko gorja v najbolj zloglasnem nemškem koncentracijskem taborišču Dachau. O tej človeški mučnici se je že mnogo pisalo v vseh svetovnih listih, tako se kaže tudi v javnosti slike in prizore te mučnice.

V istem poročilu je bilo dalje omenjeno, da je druga skupina ali transport tudi že pripravljen na povratek v domovino, broječ nekaj čez tisoč teh internirancev.

Predstavlja se današnji položaj teh nesrečnikov. Zmuceni, shujšani, nekateri bolani, brez denarja, menda tudi doma in sorodnikov? Ali niso danes baš ti naši rojaki pred vsem in najbolj podpore vredni? Ali jih bo naša ameriška Slovenija prezrla? Mislimo namreč, da je dolžnost SANSA, JPO-SS, Zveze slovenskih župnij in nedavno ustanovljene Lige ameriških katoličanov, da se TAKOJŠKA skuša tem nesrečnikom kaj pomagati, bodisi z denarjem ali pa potrebno obleko. Gotovo se lahko najde način za takojšnjo odposiljatev podpore. Po naši skromni sodbi so ti nesrečneži veliko bolj usmiljenja vredni kakor pa katerikoli drugi. Sicer pa počemo v tej zadevi nikomur narekovati komu naj se nakloni podpora; vse to je le naš mnenje in iskrena želja za pomoč našim najbolj potrebnim rojakom v stari domovini.

V NOVI SVETOVNI DOBI

Ako prelistamo svetovno zgodovino, bomo dognali, da so se vršile med raznimi narodi krvave vojne že od starega do sedanjega veka. Te vojne so bile največje zlo za človeštvo v zvezi s smrtjo, boleznimi in končnem pomanjkanju ali lakoto. Seveda, prve vojne so bile vse drugačne, samo na suhem ali na morju, tako je bilo tudi vojno orožje samo primitivno; toda tudi naša minula svetovna vojna je pa po svojem načinu bojevanja prekosila vse druge; bojevalo se je na najbolj moderen način tudi pod morjem in v zraku in to s skrivnostno atomsko bombo, ki je Japonski pokazala svojo moč ali učinek. V resnici moramo biti znanstvenikom hvaležni za iznajdbo te strašne bombe, kajti ista bo gotovo preprečila vse nadaljne vojne. Država, ki bi skušala zopet nastopiti s svojim orožjem, je lahko v kratkem času s to bombo docela uničena. Kakor smo baš pred kratkem čitali, bo imela te bombe Zveza združenih narodov skrbno shranjene v svarilo celemu svetu, da naj v miru živi.

Zal, da je šele sedanja vojna prišla do važnega spoznanja, kaj vse vojna pomeni, tako tudi, da se je šele sedaj začrtalo menda v resnici pravo pot do stalnega svetovnega miru. Tako so imeli naši zavezniki več važnih konferenc, kjer se je določalo glavne točke za mirovno življenje med narodi. Načela pravih demokratičnih svobod so: osebna svoboda, svoboda pred strahovanjem, svoboda veroizpovedi, svoboda govora, svoboda tiska, in svoboda shodov in združevanja.

Ta važen čarter je tudi dobilo 52 držav in narodov, ki so bili letošnjo pomlad zbrani na znani konferenci Zveze združenih narodov v San Francisco, Calif. Iz vseh teh razlogov lahko trdimo, da bo ostalo letošnje leto 1945 v svetovni zgodovini posebno zabeleženo kot — začetek nove svetovne dobe.

KAMPANJSKE NAGRADE

Za sedanjo kampanjo "Društvenih uradnikov in uradnic" (D. U.) so določene prav lepe nagrade. Uradniki in uradnice posameznih skupin, ki bodo vpisali največjo vsoto v dolarjih izražene nove zavarovalnine, bodo ob zaključku kampanje upravičeni do sledečih nagrad:

Prva nagrada	\$100.00
Druga nagrada	75.00
Tretja nagrada	50.00
Četrta nagrada	25.00

Poleg omenjenih nagrad so pa tudi določene MESEČNE nagrade in sicer:

Prva mesečna nagrada	\$25.00
Druga mesečna nagrada	20.00
Tretja mesečna nagrada	15.00
Četrta mesečna nagrada	10.00

Te vrste nagrade se bo plačalo uradnikom in uradnicam vsake posamezne skupine, ki bodo vpisali od meseca do meseca največjo vsoto nove zavarovalnine.

Poleg gori označenih nagrad se bo pa plačalo še poseben "bonus" onemu uradniku(ici), ki bo vpisal \$15,000, ali več nove zavarovalnine. "Bonus" po \$1.00 se bo plačalo za vsake \$1,000.00 nove zavarovalnine in sicer:

Zavarovalnina	Bonus
\$15,000.00	\$15.00
16,000.00	16.00
17,000.00	17.00
18,000.00	18.00
19,000.00	19.00
20,000.00	20.00 itd.

V veljavi ostanejo tudi navadne nagrade kot so bile do sedaj v veljavi, namreč:

ODRASLI ODDELEK

Za \$ 250.00 zavarovalnine	\$ 1.00
Za 500.00 zavarovalnine	2.00
Za 1000.00 zavarovalnine	4.00
Za 1500.00 zavarovalnine	6.00
Za 2000.00 zavarovalnine	8.00
Za 3000.00 zavarovalnine	12.00
Za 4000.00 zavarovalnine	16.00
Za 5000.00 zavarovalnine	20.00

MLADINSKI ODDELEK

Za vsakega člana pristopilega v mladinski oddelek in ki se zavaruje v razredu "AA" ali "BB" se plača \$1.00 nagrade.

Za one člane in članice mladinskega oddelka pa, ki pristopijo v razred "CC" (Twenty Payment Life) ali pa v razred "FF" (Twenty-Year Endowment) se bo plačalo sledeče nagrade:

	Načrt CC	Načrt FF
Za \$ 250.00 zav.	\$2.00	\$ 3.00
Za 500.00 zav.	4.00	6.00
Za 1000.00 zav.	6.00	10.00

Kdo preštel bi ...

Kdo preštel bi vse vasice, trge naše, ona sela, ki jih v domovini stari vojna ljuta je zajela?

Kdo preštel li bi gomile tam po gozdih zapuščene, vojnih žrtev vseh slovenskih in v sovrastvu narejene?

Kdo preštel bi hude rane borcev naših krvaveč, zmeril kdo krvi potoke vojne strašne, bi največje?

Kdo preštel solze bi, vzdih, onih vse obupne klice, ko sovražnik jih je ločil in poslal v življenja vice?

Kdo preštel bi vse izgance revne naše v tujini; tam so stradali ti sužnji in umirali trpini.

Kdo preštel bi tudi žrtve vojne tamkaj še — civilne? O, povejte mi, da jokam tudi jaz vsled šibe silne. ...

Ivan Zupan.

Delovni uspeh slovenskega rojaka

OD KMETIJSKEGA FANTA DO NAJVEČJEGA PIVOVARNARJA FRANCJE

V dolini reke Meurthe, ki se počasi vije skozi slikovito pokrajino okolice Nancy-a na Francoskem, leži nekaj kilometrov pod izlivom Meurthe v Mosello lično mesto Champigneulle, takorekoč že predmestje vhodnega francoskega središča — Nancy-ja. Nekdaj mala branjevska vas je postal danes Champigneulle kraj, kjer ustavljajo tudi vsi eks-

presni vlaki na progi Strassbourg - Nancy - Metz - Paris in kjer se ustavljajo ladje v kanalu, ki veže Mosello z osrčjem Lotaringije in z mogočno reko Ren. Četudi je v tem delu francoske zemlje mnogo naših rojakov, tako v ogromnih železarskih tovarnah ob Moselli, kakor tudi na farmah francoskih kmetovalcev, ve le malo, kdo izmed njih, da je Champigneulle zrazel ob delu in podjetnosti slovenskega kmetkega sina, današnjega solastnika in direktorja največje pivovarne v Franciji, g. A. Trampicha (koroškega Trampuša).

Podjetni g. Trampich se je rodil v Žihpoljah na Koroškem. Njegova otroška govorica je bila slovenska in jo nosi še danes v srcu z vsemi najlepšimi spomini na svojo rodno zemljo. Ko sem ga obiskal pred leti v Champigneulle in ko je znal, da sem Slovenec, je potisnil papirje po mizi, se vzradostil in govoril slovensko — seveda po 65letni odsotnosti — že nekam težko. Iskal je kraje otroške dobe in govorila sva o Razpotju, o Žihpoljah, o Rudi, o Žitari vasi, o Klobasnici. — Vprašal je, kdo je sedaj župan v Ljubljani, kdo v Žihpoljah, kdo v Železni Kaplji. Na vrsto je prišel na hmelj, pivovarna in vse ono, kar je bilo v zvezi z delom in trdom slovenskega rojaka, da je postal prvi pivovarnar mogočnega Francije. Od doma je odšel za učenca v pivovarnoško podjetje na Dunaj. Cesarstvo mesto pa koroškemu Slovincu ni bilo cilj, njegova podjetnost je zahtevala večje svetlo v delu. Kot pivovarski predelavec je odšel v Mosello, kjer je pivo druga veda.

Od tu je po sporu s pivovarnarjem romal dalje in je s seboj potegnil tudi drugega predelavca. Skupno sta se nastanila v mali vasi Champigneulle in leta 1897 postavila malo leseno barako — prvo lastno zadolženo pivovarnoško miniatur, kjer sta ročno delala sama. Prvotne produkcije piva so znašale do 5000 hektolitrov. V par letih je produkcija narasla in iz barake je nastal obris lične — primitivne pivovarne. Danes pa stoji tu prvo podjetje te stroke v državi in sloves tega piva gre po vsej francoski pokrajini. — Letna produkcija pive znaša 600,000 hektolitrov, torej celo morje, ki ga zlijejo po grlih žejni Francozje samo iz te pivovarne. Znano je, da je francosko pivo namenoma slabše, da ne upijani. To pivo, ki ga izdelujejo v petih kvalitetah, pa nadkriljuje vse ostale fabrikacije, kar je zasluga sedanjega direktorja, nekdanjega pivovarniškega delavca g. Trampicha. Omeniti je treba, da je v pivovarni nameščena aparatura, ki lahko v 24 urah proizvede 5000 hektolitrov piva, torej vedno sveža postrežba. Ta aparatura je edinstvena v Evropi in celo na svetu.

Pivovarna, katere lastnik je direktor, je po smrti nekdanjega tovariša g. Trampicha, zaposljuje nad 800 delavcev. Značilno za to tovarno je pred vsem to, da je znana po najvišji stopnji čistosti in snažnosti v vseh obratnih prostorih. Morda bo marsikateri direktor tovarne čudno pogledal, če omenim, da obišče g. Trampich vse obratne prostore vsak dan. Visok, siv, a mlad po koraku in volji stopa g. Trampich vsako jutro po podjetju, sprašuje delavstvo na levo in desno, daje navodila, graja in hvali, za njim pa morajo marširati vsi obratovodje v vrsti, da vidijo na licu mesta morebitne napake v delu in postopanju. Veselo je videti, ko mnogi rejeni obratovodje komaj dohajajo silovitega, a vedno čilega direktorja — nekdanjega delavca. Nekaj posebnega je v tej tovarni tudi oprema pisarniških prostorov in ravnateljstva. — Znano je, da je pisarniška oprema Champigneulle tovarne najlepša v vzhodni Franciji. V sprejemni dvorani je v kotu mramornata plošča z imeni sodrujnikov, uradnikov in delavcev, ki so umrli; Nad to ploščo gori večna luč. Občutek hvaležnosti, ki ga ne najdemo morda nikjer na svetu v taki obliki. Ko sem čakal na sprejem in sem zidal v to edinstvenost, so vedeli, da sem tujec, tujec pa navadno prosi, zato so me sicer vljudni komor, hladno sprejeli. Sprejel sem bil še dokaj hitro, toda ne pri direktorju, rekli so, da ga ni doma. Ko sem vztrajal (naučen tako), sem bil sprejet pri njegovem tajniku. Tudi temu nisem hotel povedati, kaj hočem. Rekel mi je, da direktor dela in ne more sprejemati, končno pa mi je bilo sporočeno, da bom sprejet, za eno minuto. Ko sem potem odhajal od direktorja po 30 minutah, so se komorniki priklanjali kot vrbe v viharju, misleč kakšen gospod moram biti, da mi je direktor žrtvoval toliko časa.

Zanimivo je tudi razmerje M. Trampicha do naših dijakov, ki so v Nancy-ju. Sleheri ga najde; običajno z namenom, kakor sem ga imel jaz — uboga študentska para. Ta stvar pa ni tako gladka. G. Trampich podpre, ne nadtost, nego delo z delom. On sam je nosil zaboje, on sam je delal, zato bo prav, če delajo tudi tisti, ki hočejo pozneje spodovati. To prenašanje za bojev pa ni tako imenitno in morda je to krivo, da se dijaki kolikor mogoče ogibljejo bi-strega gospoda direktorja — vsaj taki, ki pomoči toliko ne potrebujejo in jim gre za pri-

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 13. januarja, 1896.

GLAVNI URAD: 881-353 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 8448; stanovalna glavnega tajnika #448.
Od ustanovitve do 31. julija, 1945, manjša skupna izplačana podpora \$9,722,370
Solventnost 129.91%

GLAVNI ODBORNIKI
Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "O" St., Pueblo, Colo.
Prvi podpredsednik: JOHN ZEPHAN, 2722 W. 15th St., Chicago, Ill.
Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKMAN, 196-22nd St., N. W., Barberton, O.
Četrty podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 267, Ely, Minn.
Peta podpredsednik: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver 16, Colo.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočni tajnik: LOUIS ŽELEZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: MATT F. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Odborni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni sodnik: DR. JOS. E. URSICH, 1901 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

NADZORNI ODBOR
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.
Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 80th St., Lorain, O.
Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1333 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
Tretji nadzornik: JOHN PEZDERTZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland, O.
Četrty nadzornica: MARY HOCHVART, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

POROTNI ODBOR
Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.
Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117-5th St., S. W., Chisholm, Minn.
Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
Četrty porotnik: JOHN TERSELOCH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.
Peti porotnik: JOHN BEVEO, Alexander Ave., Strabane, Pa.
Šesti porotnik: LUKE MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILO
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VOJDA ATLETIKE
JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

NACELNICA MLADINSKE IN ŽENSKKE AKTIVNOSTI
JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikačice se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, listovne vesti, rama naznanila, oglase in naročnino pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

boljše. Splošno pa je g. Trampitch mecen in podpornik dijakov, le lenuhov ne mara in kogar vidi kot dijaka tri leta, ta je pri njem opravil.

Ko sem ga prosil, da bi mi poslal za spomin svojo sliko, mi je prebrisan odgovoril, da se iz skromnosti ne slika in da takih stvari nima pri rokah. Poslal mi je katalog o delu, in zopet o delu, ki je prvo in zadnje v njegovem življenju. Poleg tovarne ima danes še najlepše kavarnice in prodajalnice piva v Nancy-ju in v Epinalu. V Nancy-ju je njegova najmodernejša kavarna, kateri je dal ime "Dunajčanka" in je opremljena z vsem razkošjem. Vse to je uspeh dela in skromnosti v njegovem življenju in

Slovinci smo lahko ponosni na svojega rojaka, kateremu tudi Francozi pravijo "Ilirien", četudi je na Francoskem še čez 50 let. On sam je redno obiskoval Koroško, sedaj ostaja doma, prihaja pa njegov sin, da obišče rodno zemljo svojega delovnega očeta.

NAZGANILO IN ZAHVALA

S tuznim srcem naznanjam žalostno vest, da je dne 7. avgusta t. l. v Gospodu zaspal moj ljubljani soprog in naš oče

FRANK GERBECK.

Rojen je bil leta 1880 v Kambrško, Ročinj, Primorsko. Tu v Ameriki je bil od leta 1905. Ves ta čas je delal v Kingan & Company. Spadal je k društvu sv. Alojzija št. 52 KSKJ in k društvu Prešeren št. 34 SN-PJ. Pogreb se je vršil 10. avgusta iz cerkve sv. Trojice s peto sv. mašo zadušnico, katero je daroval naš častiti g. župnik Rev. E. Bockhold, in ga je tudi spremlil do groba, za kar se mu lepo zahvaljujemo. K večnemu počitku smo položili pokojnika na pokopališču sv. Jožefa pod oskrbo pogrebnega zavoda Stevens & Sons.

Hvala vsem za naročene sv. maše, in hvala tudi vsem, ki so mu poklonili vence v zadnji pozdrav. Hvala vsem onim, ki sodelovali svoje avtomobile pri pogrebu na razpolago, tako izrekanje žaloval tudi tistim, ki so mi v tej hudi preskušnji že na katerikoli način kaj pomagali.

Še enkrat najlepša hvala vsem skupaj! Bog Vam vse stotero povrni! Tebi, nepozabni soprog in oče, pa naj bo lahka ameriška gruda. Počivaj v miru božjem, dokler se zopet ne snidem nad zvezdami!

Zaluzoči:
Mary A. Gerbeck, soproga,
Anna in Margaret, hčeri.
Indianapolis, Ind., 29. avgusta, 1945.

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE SMRTI

našega dragega, nikdar pozabljenega očeta

JERRY SIMONICH
ki je bil poklican v večnost 7. septembra 1944.

Minilo je že leto dan, kar je bil božji angel poslan, da Vas odpelje s tega sveta, ker končana je bila pot trpljenja.

Dragi oče! Telo naj mirno v grobu počiva,

duša pa naj raj nebeski uživa, ker vse na svetu minljivo je, le dobra dela spremljajo te.

Nikoli ne mine dneva, da bi ne bili v duhu pri Vas. Molili bomo za Vas, tako srce veleva, dokler tudi nam pride odmerjeni čas.

Le mirno počivajte, preljubi oče in lahka naj Vam bo ameriška zemlja, dokler se ne snidemo nad zvezdami!

Zaluzoči ostali:

Miss Josephine Simonich, Mrs. Helen Krašovec, Mrs. Johanna Jamnick, hčere.

John, Joseph in Louis Simonich, sinovi.

V Pueblo, Colo., 30. avg. 45.

Glasiło K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio.

MAKE IT 40 GRAND IN '45!

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

MINUTES

SEMI-ANNUAL MEETING OF THE SUPREME BOARD OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (KSKJ) HELD JULY 27 TO 28, 1945, IN THE HOME OFFICE, JOLIET, ILLINOIS

(Conclusion.)

Sick Benefit Fund

Brother Supreme Secretary announces that on January 1940 the state of New York accepted a measure which forbids payment of sick benefit to members who have reached age 65. This law affects members who were admitted into the Union after January 1, 1940.

Brother Zalar reads the letter of the Union's actuary who recommends an investigation of the solvency of sick benefit fund to determine if the present assessment rate is sufficient.

Moved, seconded and approved that the investigation be turned to the actuary for valuation.

Sister Polutnik asks that in case a society should withdraw from the sick benefit department, will the society be permitted to continue payment of sick benefit. Sister Polutnik is informed that the law requires that sick benefit must be paid directly by the Supreme Office from the sick benefit fund.

Brother Supreme Secretary reads the letter of Brother Anton Malesic, secretary of St. Joseph Society No. 241, Steelton, Pa., who reports that St. Aloysius Society No. 42, Steelton, Pa., wishes to join Central Sick Benefit Division without medical examination.

Since the Supreme Committee does not have the power to admit a society without medical examination, there is no alternative except to abide by the rules of the Central Sick Benefit Division which information had been forwarded to Brother Malesic by the Supreme Secretary.

Soldier-Members

The General Convention of 1942 accepted the recommendation that a soldier-member who has been discharged from military duty and is in good health, may within 60 days be reinstated in the Central Sick Benefit Division. After the period of 60 days has elapsed, a new physical examination is required for reinstatement.

It was decided that proof of physical fitness available at the office of "Veterans of War Administration" and presented to the Home Office for approval is sufficient.

Brother Zalar remarks that the convention will be held next year and recommends that careful consideration be given for suggestions beneficial for the organization and desirable changes in the by-laws. Careful consideration now might save much work at the time of the convention.

Brother John Germ expresses fear that conditions will not improve sufficiently by the time of the scheduled convention to allow the assembly to take place next year at Pueblo, Colo. In such a case a petition will be filed to postpone the convention.

Brother Supreme Secretary reports that during the current campaign \$475,000 had been written in new insurance, a comparatively fine sum in spite of the fact that the local officers are steadily employed.

On February 28th, last, Brother John Sterbentz, age 87 years, former Supreme President and for many years a member of the Board of Jurors of the KSKJ, had passed away. Since the Home Office had not been notified of the death on time, no supreme officer had attended the funeral services to pay the final respects of the Union, a sum of \$10.00 had been allowed for Holy Masses for the deceased. Approved.

Because of the serious illness of Dr. Oman, former supreme medical director, it was decided that a message for a speedy recovery of his health be forwarded. Approved.

On the occasion of his Golden Jubilee of ordination, Rev. George Trunk, member of St. Joseph Society, No. 56 in Leadville, Colorado, a telegraphic message of congratulation was sent with sincere wishes that God may keep him hale and healthy in the services of the Lord. The message was sent in behalf of the members of the KSKJ. The action was unanimously approved.

Likewise, a congratulatory message was telegraphed to Rev. Bosiljko Bekovac, also a Golden Jubilee celebrant, and pastor in Rankin, Pa. Rev. Father is a member of SS. Peter and Paul Society, No. 91.

Brother Supreme Medical Director reports that some societies are quite lax in reporting the rules of the Sick Benefit Division. Unanimously agreed that the Supreme Medical Director warn the societies of their failures thru the columns of "Glasilo."

Brother Supreme Secretary announces that he has no other business and he thanks all for their harmonious co-operation and courtesy.

Rev. M. J. Butala, Supreme Spiritual Director, reports on the result of the newly organized "League of Slovene Catholics of America." He explains briefly the purpose of the League, namely its purpose is to promote the faith of our nation here at home and in the Old Country as well as to promote democratic ideals.

After a lengthy discussion Brother Brince, presents for adoption the following:

We, the supreme committee, assembled at the semi-annual session on July 27, 1945, declare, that we are prepared to morally support and co-operate in all religious questions to assure the success of the new organization. Accepted.

Agreed that the session resume at 10 o'clock tomorrow morning, in order that the minutes for both sessions be read and that all business be completed.

(Continued on Page 8)

NOTICE TO ST. MARY'S, NO. 79, WAUKEGAN, ILLINOIS

North Chicago, Ill. — At the last regular monthly meeting (Aug. 19) of the local Saint Mary's Society, No. 79, the following motion was put into effect:

"Any member of St. Mary's society, No. 79, KSKJ, who has dropped his or her sick benefit assessment upon entering the armed forces of the U. S. and upon receiving a discharge from the services, and who wishes to resume payments for sick benefits, may do so without a physical examination, provided he or she makes this known to the secretary within sixty (60) days."

Members will please keep in mind: When someone in your family is given a discharge from the service, check with your lodge secretary right away as to how you stand in your lodge.

The Saint Mary lodge has some 55 members in the service. Our only Gold Star is John Marolt, who was in the Eastern Theatre of Operations. To date we have six members who have been honorably discharged.

Now that the war is over, the Saint Marys will again soon take an active interest in K. S. K. J. sports as it always had in the past.

John A. Cankar, vice-president.

YUGOSLAV REFUGEES RETURN HOME FROM MIDDLE EAST CAMPS

Repatriation of Yugoslav refugees from Middle East camps is progressing satisfactorily, according to reports received from the United Nations Relief and Rehabilitation Administration. The first 1,300, selected solely on the basis of the length of time they had been away from home, left on April 14th, headed for the Port of Split. The majority of them had been at El Shatt, Egypt, since 1943.

By the first of June, 10,000 Yugoslavs were expected to be sent home. Repatriation of those who remain will continue at the rate of 1,500 per week until all repatriable Yugoslavs will have been returned.

Serving in Germany

Cleveland, O. — Lieut. Edward Murn, 835 E. 155 St., is now with the army of occupation at Sandizell, Germany.

Entering the service in November, 1942, Lieut. Murn received his training at Camp Wheeler, Ga., in the infantry. He attended Ball State Teacher's College in Muncie, Indiana, for seven months' engineering training and was transferred back to the infantry in August, 1944. Going overseas the first part of September, 1944, Lieut. Murn was promoted to a second lieutenant while in battle against the Germans.

He has been awarded the Combat Infantryman's Badge, the Purple Heart with an Oak Leaf Cluster, and the Bronze Star.

The increased safety of aviation is indicated by the fact that, since the first of the year many life insurance companies have revised their rules for insuring pilots, passengers and crew members, making them more liberal than ever before.

We Need
ONLY 60 NEW
Members

To Reach Our Goal:

40,000

Membership

MAKE IT 40 GRAND
IN '45

AMERICAN
RED CROSS

Cleveland, O. — The war casualties are returning to their homes in increasing numbers. Some are physically disabled, having lost arms or legs in the service of their country, but other wounds may not be physical, said Albert M. Higley, chairman of the Greater Cleveland Chapter of the American Red Cross.

"Many of the returning servicemen will be confronted by very real problems of personal adjustments, some of which may not be immediately apparent. These men do not want sympathy. They expect an understanding approach to their problems, a recognition of their disabilities, with intelligent advice and assistance in their effort to become useful, contented civilians again," the chairman explained. "The Home Service workers of the Greater Cleveland Chapter are ready to help these veterans and their families."

The primary responsibility for the care of the veteran is that of the Government. Legislation provides the veteran with a number of benefits—but a very important part of effecting a permanent adjustment must be carried out by the home folks. They carry out those personal services which only neighbors and friends can perform. For many veterans, Federal legislation may not solve their problems but rather present new ones to be solved.

Thus the Home Service workers of the Greater Cleveland Chapter will give the friendly interpretive service which will aid the veteran and his family. The laws passed for benefits of veterans lose most of their values unless the local community assumes its proper share in assisting veterans in their return to normal civilian life. The Greater Cleveland Chapter invites returning veterans and members of their families to visit the Home Service office at 1227 Prospect Ave. Interested and qualified workers will gladly assist in the study and solution of individual and family problems.

Buy War Bonds and Stamps

FIRST SHIPMENT OF CLOTHING TO YUGOSLAVIA IS RECEIVED

The first shipment the Fund has authorized to make direct to Yugoslavia has been received and distributed. National Yugoslav Relief Headquarters has been advised. The cargo, consigned to the Yugoslav Red Cross, in care of the Yugoslav Ministry of Social Welfare, Yugoslavia, consisted of 55,000 pounds of clothing which had been collected throughout the country by the Fund's committees, and processed and baled in its warehouse in New York.

Another 45,000 lbs. will be shipped within a few days. This shipment is made up of 25,000 lbs. of clothing, 12,000 lbs. of which were contributed by the Los Angeles branch of the First Church of Christ, Scientist, and 20,000 lbs. of various relief items originally purchased for hospitalized prisoners of war but now made available for civilians.

National Headquarters has also been advised that the 17,000 lbs. of clothing it shipped abroad for Yugoslav refugees in El Shatt, Egypt, have been received and distributed.

CANNED FOOD WANTED FOR STARVING EUROPE

A nation-wide appeal for canning more food than usual, so that a surplus will be available for distribution in the liberated countries of the world has been made by the Community Canning Program for War Relief. The project, undertaken in cooperation with the United States Department of Agriculture, the U. S. Office of Education, the Camp Fire Girls and the Girl Scouts on behalf of the United Nations Relief and Rehabilitation Administration, will give individuals, organizations and communities an opportunity to donate food for war relief without affecting normal domestic civilian supply.

The program calls for an increase in community canning production of 10 per cent over and above all local needs. The work will be done in local community canning centers, school lunch rooms, home economics kitchens and custom canneries under qualified supervision.

That the American people are willing to contribute food is revealed in a coast to coast survey made by the American Institute of Public Opinion, which shows that 85 per cent of those polled are willing to continue to put up with present shortages of butter, sugar, meat and other rationed food products, in order to give food to people who need it in Europe. Seventy per cent of the people interviewed said that if necessary they and their families would be willing to eat about one-fifth less than they are now eating so that more food might be sent abroad.

Contributed foods will be distributed equitably on the basis of need, without cost to the recipient, and without discrimination of any kind, thru the United Nations Relief and Rehabilitation Administration in collaboration with recognized governments of the liberated countries.

The UYRFF urges all its friends throughout the country to support this important effort.

RT. REV. JOHN J. CANON OMAN MARKS 30th ANNIVERSARY AS PASTOR

Cleveland, O. — Rt. Rev. John J. Canon Oman, pastor of St. Lawrence parish and former supreme spiritual director of KSKJ, last Sunday marked his 30th anniversary as pastor of the parish.

A Solemn High Mass of thanksgiving was followed by a testimonial dinner, given in his honor in the Slovenian National Home on 80th St.

Coadjutor Bishop Edward F. Hoban presided at the Mass, and Canon Oman was celebrant. Msgr. Francis P. Johns of the faculty of St. Mary's Seminary preached a sermon in English and Rev. Matthias Jager, pastor of Sacred Heart Parish in Barberton, preached in Slovenian.

Both sermons stressed the success that has marked Canon Oman's administration of the parish, tracing the 30 years of his service, which have seen the parish membership increase tenfold in size.

Bishop Hoban and Father Johns sounded an appeal to young men and young women to consider priesthood or sisterhood as careers.

"There is urgent need in these callings for young men and women," said Father Johns, echoing the appeal of Bishop Hoban, who said: "When young men or young women enter these callings and give their lives to God they not only bring a blessing to their families but also to the entire church."

More than 400 attended the dinner to give a hearty tribute to the veteran priest who had been a lumberjack, a fireman and a miner when he decided

to study for the priesthood.

Rev. Matthias Blenkush of Denver, a nephew of Canon Oman, was toastmaster, and introduced dozens of lay and clerical speakers.

In reply to their words of tribute Canon Oman said simply:

"Thanks be to God, is my thought on this occasion. Next to God, thanks are due my assistants and the sisters and the men and women who have made up the parish for whatever success has been ours."

As a concluding religious phase of the observance Canon Oman led the entire assembly back to the church, where he led the chanting of the Litany of the Saints and the singing of the Te Deum and officiated at the benediction of the Blessed Sacrament.

Commissioned Navy Ensign

Cleveland, O. — Midshipman Robert David Gubanc, son of Mr. and Mrs. Anton Gubanc of 16725 Waterloo Rd., was among 667 men commissioned as Ensigns, United States Naval Reserve, in ceremonies held Aug. 23 in the Cathedral of St. John the Divine, New York City. The group was the 25th class to be graduated from the oldest and largest Naval Reserve Officer Training School, and brings the total number of graduates from the Training Center to approximately 23,000.

Principal speaker at the ceremony was Rear Admiral Wat T. Cluverius, USN (Ret.), President of the Worcester Polytechnic Institute. The officers' oath was administered by Commodore John K. Richards, USN, Commander, U. S. Naval Reserve Officer Training, New York City.

Home on Furlough

Cleveland, O. — Lieut. Robert D. Stakich, 15813 Waterloo Rd., is home on a 30-day furlough after serving with the 69th Infantry Division in Germany. Overseas a year, he attended OCS in France, where he received his commission.

A brother, Richard T. Stakich, is serving on Luzon.

The peanut is the greatest oil producing seed on the face of the earth.

ANY BONDS TODAY?

By Bob Burns

Illustrated by Gregory D'Alessio

"That Boy Bing Crosby's trousers ain't really that baggy—He's got 'em stuffed with War Bonds."

OUR PAGE VICTORY KITCHEN

By
FRANCIS JANCER
1110 Third St.
La Salle, Ill.

Chicken Chow Mein

1 cup celery strips, 1 small onion, sliced, 1 green pepper, firmly sliced, 2 cups chicken stock or bouillon, 1 teaspoon salt, 2 teaspoons soy sauce, 1/2 cup sliced mushrooms, 2 cups shredded cooked chicken, 1 teaspoon cornstarch, 2 table-spoons water, 1 can Chinese noodles.

Cook celery, onion and green pepper in stock 20 minutes; add salt, soy sauce, mushrooms, chicken and cornstarch mixed with water. Cook 10 minutes, stirring until thickened. Serve on crisp noodles — these can be bought already made in cans. Makes 6 portions.

Apple Torte

1 cup ladyfinger crumbs, 4 eggs, separated, 3/4 cup sugar, 3 apples, 3 tablespoons lemon juice, 1/4 cup almonds, heavy cream, whipped.

Roll ladyfinger crumbs; beat egg yolks until thick and lemon colored; gradually beat in sugar. Pare and grate apples and add with lemon juice to egg yolk sugar mixture; stir in crumbs and fold in stiffly beaten egg whites. Turn into 10 x 3 inch spring form and sprinkle with almonds, pressing nuts into mixture with back of spoon. Bake in oven 350 degrees about 20 minutes; remove sides of spring form and serve with whipped cream. Makes 8 portions.

Graham Apple Muffins

16 graham crackers, 1/4 teaspoon salt, 2 tablespoons sugar, 1/2 cup scalded milk, 1 well beaten egg, 2 tablespoons melted shortening, 2 teaspoons baking powder, 2 cooking apples, cinnamon.

Crush and roll crackers; add salt, sugar and hot milk, and mix well, add egg and shortening. Sift baking powder over batter and mix well. Fill greased muffin pans 2/3 full. Pare, core and slice apples; place 2 or 3 slices on top of each muffin and sprinkle with cinnamon. Bake in hot oven for 20 to 25 minutes. Makes 1 dozen small muffins.

Peach Jam Bread

2 cups prepared pancake flour, 1/2 teaspoon salt, 1 egg, slightly beaten, 5 tablespoons brown sugar, 1 cup peach jam, 1/4 cup melted shortening.

Mix pancake flour with salt. Combine egg, brown sugar and peach jam, and add pancake flour, stirring only until well mixed; stir in shortening. Turn into well-greased loaf pan and bake in moderate oven about 1 hour. Makes 1 loaf.

FINDS HOME "DULL" AFTER PACIFIC WAR

Cleveland, O. — After New Caledonia, The Marshalls, Marianas, Iwo Jima, and Guam, Marine Pfc. Ray Krall finds Cleveland "pleasantly dull."

The Marine, 20, son of Mr. and Mrs. Charles Krall, 20910 Miller Ave., Euclid, is home, nursing a cold and trying to forget the malaria and shrapnel wounds he picked up in the Pacific.

Pfc. Krall was graduated from Euclid Central High and was employed by the Geometric Stamping Co. before entering the service in August 1943. He went overseas in December. His brother, Pvt. Charles, is an MP in England.

MINUTES

(Continued from page 1)

Brother Supreme President calls adjournment of the second session at 6 P. M. when the Rev. Spiritual Director recites a prayer.

JOHN GERM, Supreme President,
JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary,
L. ZELEZNIKAR, Recording Secretary.

THIRD SESSION, JULY 28, A. M.

Brother Supreme President Germ calls the meeting to order at 10 A. M. and Rev. Father Butala says the prayer.

Brother President announces that the Committee has convened to hear the reading and approve the minutes of the previous sessions.

Brother Zeleznikar reads the minutes of the first and second sessions which were unanimously accepted.

A discussion of a number of problems pertaining to the welfare of the Union ensued. Brother Supreme President adjourns the meeting with his customary closing address at 12:30 P. M.

JOHN GERM, Supreme President,
JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary,
L. ZELEZNIKAR, Recording Secretary.

REASONS WHY YOU SHOULD OWN YOUR OWN HOME

by Charles E. Norlin
Executive Secretary,
Cleveland Real Estate Board

1. Financial independence. More people have started on the road to financial independence through home ownership than in any other way.

2. Security. In times of stress the home is always something to fall back on. Rents and living costs may rise but the payments on your home do not increase.

3. A cash equity. A well-bought home is similar to a savings account. Moreover, you can add improvements which will increase the value of your property.

4. Credit. A home owner can open charge accounts, etc., without difficulty. Thrifty habits are encouraged.

5. Peace of mind. Based on the knowledge that provision has been made for your family.

6. Social background for your children.

7. Play space for your children without criticism from anyone. No limitations on the size of your family.

8. Development of responsibility. The home owner feels more responsibility with regard to his dwelling and the neighborhood. This makes him a better citizen.

9. Chance for individual expression. Exterior and interior of home can be made to express individuality of owner.

10. Interest in civic and municipal affairs. This is good for the home owner and gives

him prestige in the community.

11. Permanent environment. Making friends of neighbors whose association lasts over many years.

12. Healthful exercise. Pride of possession inspires pleasant work around home and garden.

13. Character development. Responsibilities of ownership in meeting emergencies and financial payments, and in making repairs develop business skill and character.

14. Independence (other than financial). As the home owner you can do as you wish, within reasonable limits and can enjoy your hobbies.

15. Savings. Statistics prove that a man can occupy and buy a home at approximately the same cost as he can rent an apartment of the same size. When he has paid off his mortgage his only housing expense will be taxes, maintenance and some minor items. Thus, over a period of years, he is money ahead by buying and occupying a home.

16. Beautiful furnishings. Higher quality furniture and drapes can be purchased because they fit into a decorative scheme that will last for years, instead of changing as one moves about. This adds to your wife's enjoyment.

17. Employers often favor home owners because they are permanent members of the community.

YESTERDAY'S KITCHEN TODAY

by Marie Wallace

I have a modern kitchen. It is equipped with a glistening white range and refrigerator. With its Venetian window blinds, electric gadgets, linoleum-covered counters and floor, it is the last word in cleanliness and efficiency. It has a fashionable eating bar flanked with high stools. The room is flooded with indirect lighting and it is as glittering and smart as progress and paint can make it.

What a complete contrast to the kitchen of my childhood! The homely, cheery room was large and sunny, cool in summer, warm and cozy in winter. In the center was the dining-table, its round top always covered with a red cloth. There were white tie-back curtains at the windows, a low comfortable rocking chair, and beside the chair, on the deep window sill, a mending basket and pots of pink geraniums.

At one end of the room stood the huge black wood-burning stove. I can remember being awakened on cold mornings by the clatter of the grates as my father "shook down" yesterday's ashes and started the fire. On the very coldest mornings I was allowed to bring my clothes down to the kitchen and dress before the glowing stove with the oven door open. The kettle would be humming, the coffee boiling, bacon sizzling in a pan, the canary singing in his bright brass cage at the window, the snow slowly falling outside.

At night the red tablecloth would glow under the oil lamp which hung directly above the table, and which could be raised and lowered at will. The room was filled with shadows then, and I would twist and bend my fingers to make distorted and fantastic figures on the wall.

What a lovely, peaceful, old-fashioned room. What an inefficient kitchen! Every morning the water supply was carried in from the outside pump, the wood chopped and piled in the wood-box behind the stove. Before every meal the perishable foods were carried up from the cool depths of the cellar and afterwards taken down again. Each morning the many lamps used throughout the household were brought to the kitchen and filled with oil, the wicks trimmed and the chimneys made clear and shining. The wood floorboards were kept white with scrubbing, the stove black with polishing and the brass and copper utensils lustrous with rubbing.

Today I stand in my modern kitchen and think back to the charm of that old-fashioned

ed kitchen I knew so long ago. I look around at the time-saving equipment before me. Touch a button and there is light. Flip a switch and there is heat. Twist a lever and make ice. Turn a spigot and draw water. Everything is streamlined and everything is in its place.

We have come a long way from that kitchen of the past. But what price have we paid for all this progress? I can tell you. The old warm intimacy of home is gone. It vanished when the experts stepped in. My modern kitchen is as cheerless, as barren and cold as a hospital operating room.

FLEW 35 COMBAT MISSIONS

Cleveland, O. — Frank J. Medved, 23, aviation radio-man, first class, USNR, 1218 E. 172 St., who flew 36 combat missions as gunner on an Avenger torpedo plane, has returned to the States after a tour of duty with Air Group 24 aboard a Navy escort carrier in the Pacific.

Airmen of the unit struck through 78 straight days of the Okinawa campaign, knocking out seven enemy airfields on Ishigaki and Miyako, and smashing 62 Jap planes on the ground.

The targets destroyed or disabled by the airmen included 116 small coastal craft, 46 gun positions, 137 military buildings, four oil dumps, an ammunition dump, three radio stations and two bases for amphibious tank and suicide boats.

Medved is the son of Mr. and Mrs. F. Medved, and is married to the former Madeline Seymour of Providence, R. I. He attended the Collinwood High School and was employed as a mechanical draftsman before entering the Navy in April, 1942.

Even the army has less textiles than it needs. To cope with the situation salvage units are set up close to the front lines, where garments, tents—anything made of cloth—are cleaned and repaired to be used over. Take a tip from the army—repair, mend, make over. And do your country a double service by putting the money you save into war bonds, life insurance, savings. That's the way to head off inflation.

Green pepper season is here again? Here is a new way of serving them. Slice them in half-inch slices, season with salt and paprika. Coat lightly with flour and fry until tender.

LABOR DAY STATEMENT

by H. S. Hensel
Assistant Secretary of the Navy

The year which has passed since last Labor Day has been one of historic achievement for the great American team of workers and fighters. Their efforts, combined with that of our Allies, have eliminated the forces of aggression and barbarism in Europe. They have also brought about the twilight of the same evil forces in Asia.

More than one Nazi military leader has stated that "American material superiority was just too much," — striking tribute to the production lines of the United States. Thus the slogan adopted by American workers early in the war, "Free Labor Will Win," was not only proved, but proved up to the hilt.

The balance in the war against the world's two most militaristic nations, Germany and Japan, was tipped overwhelmingly in Allied favor by the weight of ships, munitions and equipment poured out from our shipyards and factories. Through three and a half years of this terrible war, American workers have stood steadfastly by their machines and tools as our fighting men have stood by their guns. The undeviating support of our soldiers of production has been a mighty bulwark in the fight for freedom.

On this Labor Day, as we rejoice in the victories of our common toil and sacrifices, the Navy gratefully salutes the workers of the nation. Free labor assures ultimate victory!

CAMPAIGN PRIZES

At the end of the present KSKJ membership campaign prizes will be awarded to the officers of the societies in each group securing the greatest amount of dollars of new insurance written:

1st Campaign Prize.....\$100.00
2nd Campaign Prize.....\$ 75.00
3rd Campaign Prize.....\$ 50.00
4th Campaign Prize.....\$ 25.00

In addition to the above awards, the following additional monthly prizes will also be given:

1st Monthly Prize.....\$25.00
2nd Monthly Prize.....\$20.00
3rd Monthly Prize.....\$15.00
4th Monthly Prize.....\$10.00

The above prizes will be awarded to the officers of each group writing the highest amount of insurance from month to month.

As a further incentive to the officers, a special "CAMPAIGN BONUS" will be paid to every society officer whose total amount of insurance is \$15,000.00 or more. The bonuses will be paid at the rate of \$1,000.00 of new insurance, e. g.,

Insurance	Bonus
\$15,000	\$15.00
16,000	16.00
17,000	17.00
18,000	18.00
19,000	19.00
20,000	20.00

Besides the campaign prizes the customary cash awards will also be paid for each new member secured during the course of the campaign:

ADULT DEPARTMENT

\$ 250.00 Insurance	\$ 1.00
500.00 Insurance	2.00
1000.00 Insurance	4.00
1500.00 Insurance	6.00
2000.00 Insurance	8.00
3000.00 Insurance	12.00
4000.00 Insurance	16.00
5000.00 Insurance	20.00

For each NEW JUVENILE member ("AA" and "BB" types of Certificate) \$1.00 cash award will be given. In the case of Twenty-Payment Life ("CC" Certificate) and Twenty-Year Endowment ("FF" Certificate) cash awards will be as follows:

Insurance	"CC"	"FF"
\$ 250.00	\$2.00	\$ 3.00
500.00	4.00	6.00
1000.00	6.00	10.00

EVEN IN YOUR OWN HEART

by Kate Smith

If there is to be a future for at a conference table. Rather, all of us in this world, it seems in your own city, your church, to me that we must have more your children's school, perhaps faith in the decency of human in your own home, even in your beings. Our statesmen, our own heart.

You and I must do it — every father and mother in the world, every teacher, everyone who can rightfully call himself a human being. Yes, it seems to me that the one thing the peoples of the world absolutely must learn, if we are ever to have lasting peace, is tolerance. Of what use will it be when the lights go on again all over the world, if they don't go on in our hearts?

ANY BONDS TODAY?

By Lum & Abner

Illustrated by Gregory D'Alesio

"He's not out that old clocking gag. Now he wants me to come up and see his War Bonds."

WOMEN IN WAR

DR. MARY WALKER

WAS A MEDICAL OFFICER DURING THE CIVIL WAR

1945 WOMEN CAN DO THEIR PART BY SAYING NO TO COOKING FAT. SALVAGED FAT SUBSTITUTES FOR INDUSTRIAL FATS AND OILS WE USED TO IMPORT FROM THE FAR EAST. IT'S WORTH CASH AND EXTRA POINTS, TOO.